

TRANSCRIPT VAN DE RAADSVERGADERING VAN GEMEENTE HAARLEM
d.d. 29 maart 2022

1. Opening en mededelingen

De voorzitter: Dames en heren, dames en heren, ik begrijp dat het ontzettend gezellig is en, ja, moeilijk om nu stil te worden. Maar toch is dat nodig, want we zitten hier toch echt bij elkaar voor een officiële vergadering van de gemeenteraad van de stad Haarlem. En wel een hele bijzondere zitting, namelijk het afscheid van de raad die gekozen werd in 2018 en die gefunctioneerd heeft tot en met vanavond. Dat is een bijzonder moment, en wij zullen daar dus ook op gepaste wijze bij stilstaan. Helaas zijn we niet helemaal compleet. Er zijn een aantal afwezigen. Sommigen was dat al bekend, anderen is pas op het laatste moment duidelijk geworden. Afwezig zijn vanavond Wouter Rutten van de VVD, Mirjam Otten van Liberaal Haarlem, Melissa Oosterbroek en Peter van der Mark van GroenLinks en Bas Sepers van de Partij van de Arbeid. En op dit moment ontbreekt ook nog Thessa van der Windt, D66. Maar die hoopt zich nog bij ons te voegen vanavond. We zijn dus niet helemaal compleet, maar verreweg de meesten zijn er. En wij gaan met elkaar een passend einde maken aan deze raadsperiode. Wat ik ook nog even moet zeggen, dat zijn twee bijzondere mededelingen. In de eerste plaats, aan de tafel is ook aangeschoven oud raadslid Burhan Gün die door ziekte verhinderd was om eerder afscheid te nemen, maar vanavond gelukkig wel aanwezig kan zijn. En daar kunnen we dus ook vanavond afscheid van nemen. Fijn dat je er bent. En u hebt allemaal op uw plek een intrigerend pakje gevonden. Ik wil u ernstig waarschuwen, dat pakje moet gesloten blijven. In ieder geval tot het moment waarop ik u vraag om het pakje te openen. Ja.

2. Vaststellen van de agenda

De voorzitter: Goed, wij hebben voor vanavond een agenda. Maar eigenlijk wilde ik niet serieus u de gelegenheid geven om die agenda te wijzigen. Ik neem aan dat u zich in de agenda kunt vinden. En als ik het niet dacht. Echt, er zijn altijd mensen die niet begrijpen dat er een tijd is om te spreken en een tijd om te zwijgen. Maar, mijnheer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, voorzitter, een punt van de orde, want dit is ook het moment dat we natuurlijk afscheid nemen van een heleboel schaduwraadsleden. En hopelijk gaan er een heleboel doel. Maar we hebben de jaarlijkse traditie, en ik hoop dat u daar even drie minuten de tijd voor wilt maken, want dat zijn toch hele belangrijke mensen.

De voorzitter: Dat komt dan straks, want ...

De heer Van den Raadt: Daar mag de raad over stemmen.

De voorzitter: Daar kom ik ... Daar kom ik ... Daar kom ik straks op die ... Op die commissieleden kom ik straks ook nog even te spreken. Goed. Dus dat komt helemaal goed.

3. Verslag van bevindingen van de Commissie Onderzoek Geloofsbrieven

De voorzitter: Dan hebben wij nog wel één hele belangrijke taak. Want het zou toch tamelijk dramatisch zijn als u zou vertrekken en de stad stuurloos zou achterblijven. Er moet een nieuwe raad geïnstalleerd worden. En de burgers hebben hun ... Althans, een deel van de burgers heeft zijn burgerplicht gedaan en die is gaan

stemmen. Dus er is een raad gekozen. Maar om ook daadwerkelijk geïnstalleerd te worden, moeten ze door deze raad worden toegelaten. Daarvoor hebben wij een commissie van onderzoek van de geloofsbrieven. Die bestaat uit Ibrahim Yerden, Moussa Aynan en Louise van Zetten. En die doen dat regelmatig, die geloofsbrieven onderzoeken. Maar vanavond was het een wat grotere klus, want dat ging om de geloofsbrieven van een hele raad. 39 gekozen raadsleden. Ik geef graag het woord aan de voorzitter van de commissie, en dat is in dit geval Moussa Aynan, om zijn verklaring over het onderzoek van de commissie aan ons te geven. En ik zeg tegen u, dat zal u geweldig plezier doen, vanavond ... Ik zit nu nog even, maar het grootste deel van de bijdragen, als u nou vanavond gewoon gaat staan, dan komt u het beste in beeld. Gaat u staan.

De heer Aynan: Ja. Dank u wel, voorzitter. Inderdaad voor velen een spannend moment. Heeft de commissie de geloofsbrieven nou goed bevonden of niet? Nou, de commissie geloofsbrieven uit de raad van de gemeente Haarlem heeft de geloofsbrieven en verdere bij de Kieswet gevorderde stukken ontvangen die zijn ingezonden door, Matin Abbasi, Eloy Aerssens, Moussa Aynan, Janneke Barten, Erica Bastiaans, Joris Blokpoel, Jacqueline van den Broek, Alexander Bruch, Meryem Çimen, Ron Dreijer, Jasper Drost, Palwasha Hamzad, Moriah Hartman, Dion Heinis, Joyce Jacobsz, Peter van Kessel, Ziggy Klazes, Nienke Klazinga, Joris Krouwels, Ruud Kuin, Bas van Leeuwen, Danny van Leeuwen, Janneke Moedt, Melissa Oosterbroek, Petra Oppenhuis, An-Jes Oudshoorn, Sibel Özogul-Özen, Sander van den Raadt, Joey Rademaker, Renée Roodhuizen, Sacha Schneiders-Spoor, Arwen Scholten, Frans Smit, Ienke Verhoeff, Frank Visser, Sidney Visser, Maarten Wiedemeijer, Thessa Van der Windt, Louise van Zetten. Op 21 maart jongstleden zijn bovengenoemde personen benoemd tot lid van de gemeenteraad met uitzondering van Dion Heinis, nu is het spannend, die is benoemd op 23 maart. En Danny van Leeuwen die ook benoemd is op 23 maart, en Ruud Kuin die benoemd is op 25 maart, en Joey Rademaker ook benoemd op 25 maart. Nou, de spanning is eraf. De commissie geloofsbrieven rapporteert de raad, u dus, dat zij bovengenoemde bescheiden heeft onderzocht, en dat hebben we ook echt gedaan. Met betrekking tot de rechtmatigheid van de verkiezing heeft de commissie geen onrechtmatigheden geconstateerd. Afgezien van een paar puntjes, maar het gaat hier om onrechtmatigheden. De verkiezing is volgens de bepalingen in de Kieswet ... Oh ja, die verkiezing is volgens de bepalingen in de Kieswet verlopen. Herstel. Met betrekking tot de toelating van de raadsleden, is gebleken dat de benoemden aan alle in de Gemeentewet gestelde eisen voldoen. De commissie adviseert dus tot toelating van de benoemden als lid van de raad van de gemeente Haarlem, mede namens mevrouw Van Zetten de heer Yerden. Dank u wel.

De voorzitter: Ik stel u voor dat wij het advies van de commissie voor de geloofsbrieven overnemen en deze benoemde raadsleden toelaten. Kunt u zich daarin vinden? Ik zie niemand die zich verzet. Dan hebben wij aldus besloten. En ik ... Als beloning voor het werk van de commissie geloofsbrieven, dechargeer ik die commissie van haar taak, bij dezen.

4. Afscheid van de raad, door burgemeester en voorzitter van de raad, Jos Wiene

De voorzitter: Dan komen wij toe aan het afscheid, het afscheid van de zittende raadsleden. En ook van, het is al even geremoreerd, gememoreerd, de commissieleden. Laat ik beginnen ... Ik ga eerst maar eens even staan. Dat is dan toch wel zo netjes bij dit officiële moment. Ik noem de namen van de op dit moment actieve commissieleden. Er zijn meer commissieleden geweest. Sommigen zijn trouwens ook raadslid geworden. Maar degenen die op dit moment aanwezig zijn, een deel daarvan is ook hier aanwezig vanavond, wil ik heel hartelijk danken. Want deze gemeenteraadsleden die werken heel hard, die brengen heel veel uren vergaderend door, maar het is ook heel erg fijn dat ze daarbij geholpen worden door een aantal

commissieleden die hen helpen bij hun taak. De aanwezigen ... Of de huidige actieve commissieleden zijn Martin Abbasi, Eloy Aerssens. Sommigen van die namen komen u bekend voor, want die hebt u net ook gehoord. Die zijn gepromoveerd dus, maar goed. Miranda Baas-Oud, Alexander Bruch, Chris IJsbrandy, Bart Jonkers, Joris Krouwels, Danny van Leeuwen, Stefan Linder, Els van der Meer, Diederik Mohr, Johan Rijbroek, Mini Schouten, Johan Slik, Rina Stroo, Remko Trompetter, Vera Verhagen en Marjan Zoon. Ik weet niet of ik nou iemand heb overgeslagen. Dat hoop ik niet. Maar in ieder geval, ik wil jullie heel hartelijk bedanken voor al die uren werk die jullie ook hebben gestoken in het commissiewerk voor de gemeenteraad. Hartelijk dank. Jullie krijgen straks ook als teken van dank in ieder geval een bloemetje, maar dat doen we pas aan het eind. En ik las nu een moment in voor het grote moment van de heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Nou, het is het grote moment natuurlijk van alle schaduwraadsleden. Elf jaar geleden hadden we deze beker bedacht, de warme schouderklop voor beste schaduwraadslid. Want iedereen weet, wij werken hard, maar die mensen achter de schermen achter ons, die werken veel harder en die komen eigenlijk nooit in het nieuws en die verdienen ook nog minder. Dus één en al ellende. Wat we altijd doen is, we beginnen eerst even met warm klappen voor de bodes. En dan nog wat warme klappen voor de griffie. En dan warm klappen voor alle schaduwraadsleden die niet in de top drie zijn gekomen, maar wel stinkend hun best hebben gedaan. Goed. Dan het moment suprême, de uitslag. Beste landgenoten, dank u voor het verkiezen van mij als burgemeester ... Oh nee, dit is de ver... Dit is de verkeerde geloof ik. Oké. Even kijken, de top drie. Op nummer drie is gekozen, iemand waarvan wordt gezegd, hij is uitgegroeid tot vaste kracht. Ik moet toch een keer een bril kopen. Bevlogen energie, prettig sociaal, jeugdig. En vaak gehoord over deze persoon, ik dacht dat hij al raadslid was. Op nummer drie, Joris Krouwels. Yes. Na afloop krijg je die schouderklop van me hè. En dan op twee een gewetensvolle kracht en in staat om, tussen haakjes, fietsafstanden te overbruggen. Een slimme debater die de verbinding zoekt en hij is goed om mee samen te werken. Alexander Bruch. En volgens mij was de conclusie altijd, want ik keek laatst wat oude foto's terug. Toen dacht ik, al die mensen die ooit beste schaduwraadslid zijn geworden, die hebben het later heel goed geschopt in hun carrière. Want ik zag een foto van Ron Dreijer, die is fractievoorzitter van het CDA geworden. Ik zag een foto van Jasper Drost, die is ook super belangrijk. Nou, en dus ... En volgens mij, die mensen die ik nu heb opgenoemd, die zijn allemaal al raadslid geworden nu, dus kun je nagaan. De volgende die wordt waarschijnlijk minister president. Nummer één is geworden van dit jaar. Hij is functioneel, emotioneel, een aanwinst voor de commissie, gebruikt veel woorden, is altijd door zijn spreektijd heen, maar elk woord is raak. Hij is deskundig en bevlogen, een dossiervreter van de commissie waar menig wethouder nachtmerries van krijgt. Danny van Leeuwen.

De voorzitter: Tot zover de commissieleden. Dan gaan wij naar de raadsleden. Er zijn er 21 die vertrekken, dat betekent iets meer dan de helft. Iedereen is gedechargeerd zo meteen, maar 21 keren niet terug. Ik wil beginnen met even een algemeen iets zeggen, en daarna zal ik de vertrekkende raadsleden die niet terugkeren apart toespreken. In april 2018 stonden 39 net gekozen raadsleden klaar om hun werk in de gemeenteraad aan te vangen. Ongeveer de helft voor het eerst en de andere helft opnieuw. Er hing iets feestelijks in deze zaal. Mensen die met een gezonde dosis gevoel van eigenwaarde met hun ideeën en met hun idealen klaar stonden om samen met anderen te werken aan deze prachtige stad. Die stad mooier maken, socialer maken, duurzamer maken, beter luisteren naar de bewoners. We zijn vier jaar verder. Er hebben ongekend veel wisselingen plaatsgevonden. Mensen die kwamen, mensen die gingen, mensen die weer terugkwamen. Ik heb dat nog nooit meegemaakt in een raadsperiode dat er zoveel wisselingen waren. Sommigen die hebben vier keer hier gestaan om hun belofte af te leggen. Er werd veel gepraat, stukken bestudeerd, plekken in de stad bezocht. De discussies hier in de raad die liepen soms hoog op. We zouden gaan investeren, maar al spoedig bleek dat er toch weer bezuinigd moest gaan worden. En toen plotseling was er corona. Heel dit gonzende bedrijf viel even stil. We hebben zelfs een aantal keren vergaderd via het

beeldscherm. En voor sommigen was dat een nauwelijks te nemen barrière. Ik ga geen namen noemen, maar er waren er waarvan ik me afvraag of ze ooit daarvoor een computer hebben bediend. Maar gelukkig hebben we spoedig in de kantine van het gemeentelijk kantoor aan de Zijlvest de vergaderingen weer kunnen hervatten. Maar we misten de ambiance van deze zaal. Het was toch anders werken met al die plastic schermen tussen ons in. Slecht te zien wie wat zei. Het grootste deel zat achter je. Althans, als je voorin zat. Maar in ieder geval was het nog fysiek vergaderen. Het was hard werken. Er zijn heel veel uren gemaakt door raadsleden, want beleid maken voor de stad, beschikken over de financiën, controleren van het college van B&W en het vertegenwoordigen van het volk, van de bewoners van Haarlem, het is een zware klus. En bovendien wil je natuurlijk ook duidelijk maken aan diezelfde inwoners van de stad, aan de kiezers, dat jij en jouw partij de beste visie hebben op de stad en de beste hoeders zijn van de belangen van de stad en dus hun stem verdienen. We zijn nu aan het einde van deze zittingsperiode gekomen. Sommigen zijn moe na zware jaren. Anderen kunnen er geen genoeg van krijgen en staan te trappelen om morgen weer een nieuwe periode aan te vangen. En sommigen constateren teleurgesteld dat het harde werk door de leden van de partij of de kiezers niet is gehonoreerd met een nieuw mandaat. Maar hoe dat ook zijn moge, vrijwillig vertrekkend, noodgedwongen vertrekkend of klaar voor een volgende periode, ik wil jullie allemaal heel hartelijk danken voor jullie inzet voor de stad. En ik wens jullie allen alle goeds toe. Dan ga ik nu een aantal mensen die dus niet terugkeren toespreken. Die wil ik vragen om nadat ik dat gedaan heb even hier te komen. We hebben even getwijfeld. Het is natuurlijk veel aardiger als ik naar jullie toekom, maar het lijkt dat dat net weer iets omslachtiger is met iedere keer de omweg. En dan ontvangen jullie het geschenk wat voor vertrekkende raadsleden traditie is. Wij zijn daarvoor bij de geschiedenis te raden gegaan, al langer geleden. En wij hebben een vroedschapspenning. Dit is de vroedschap van de stad, dat betekent de wijze dames en heren van de stad. In de zeventiende en de achttiende eeuw dat kreeg je voor het werk wat je deed geen salaris, geen geldelijke vaste beloning. Maar je kreeg wel aan het eind van een vergadering de vroedschapspenning. Dat was ook echt te gebruiken geld, dat was van zilver. En dat ... Sommigen bewezen dat ook direct, want die gingen dan met die penning onmiddellijk naar de cafés aan de grote markt en daar konden ze dat omzetten in drank. In ieder geval, dit presentiegeld heeft dus oude wortels en het is leuk dat we die als een herinnering aan het werk in de gemeenteraad nog steeds geven aan afscheid nemende raadsleden. Het is een zilveren munt. En degene die wij gebruiken nu, dat is de eerste die verscheen in 1688, ontworpen door Romeyn de Hooghe, een zeer vooraanstaand kunstenaar. Aan de ene zijde is de legende van Damiate uitgebeeld, met daarin verwerkt het stadswapen en de wapenspreuk van de stad. En de andere zijde verwijst naar het, ja, het grootst feit, of vermeende feit uit de geschiedenis van de stad, namelijk dat hier de boekdrukkunst zou zijn uitgevonden door Laurens Janszoon Koster. Ja, ja, het is goed dat daar discussie over blijft, dat houden we erin. Goed. Ja, is ergerniswekkend. Ja, en dan kom ik nu toch bij degenen die hier gaan vertrekken. En als eerste, ik volg maar de alfabetische volgorde, sta ik dan stil bij Jacques Amand. Beste Jacques, we nemen vanavond afscheid van allemaal bijzondere raadsleden. Maar sommigen zijn nog iets bijzonderder dan anderen. Neem nu Jacques Amand, actief vanaf 2014. Eerst vier jaar als commissielid voor Trots Haarlem. Hij had zitting in de commissies beheer en ontwikkeling. In 2018 volgde de beloning voor het harde werken. Je werd gekozen tot tweede raadslid van Trots Haarlem en je ging met zo mogelijk nog groter ijver door. En behalve de raadsvergaderingen woonde je vele wijkraadsvergaderingen bij en ging je ook regelmatig met je eigen snelheidsmeter op pad om zelf snelheden te controleren, waar je dan vervolgens de wethouder mee om de oren kon slaan. Behalve je commissiewerk viel je op door een uitzonderlijke nieuwsgierigheid. Geen raadslid heeft zoveel vragen gesteld in het vragenuur als jij. Meestal leidde je dat in op je eigen onnavolgbare wijze. U begrijpt natuurlijk, voorzitter, Trots Haarlem wil weten, en dan volgde de vraag. Heel wat burgers konden hun vragen via jou doorspelen. Je zet je onverstoort in voor alle Haarlemmers die een vraag hebben over de wijk, over de werkwijze van de gemeente Haarlem, ook al is het antwoord soms in dezelfde vergadering al aan de orde, jij wilt gewoon antwoord hebben tijdens het vragenuur. Je bent graag de vertolker van de stem des volks.

Daarnaast viel je onverstoortbaarheid ook op in het regelmatig afwijken van het stemgedrag van je fractievoorzitter. En het interessante is dat hij dat ook geen enkel probleem vond, dus dat werd een beetje het handelsmerk van jullie partij. Dat is veel werk voor de voorzitter, want ik moest altijd even kijken, wat doet Trots. Goed, Jacques, mag ik je uitnodigen om naar voren te komen om de penning aan je te overhandigen. Oh, ja, ja, ja. Moet het over? Ja, Jacques, kom maar weer terug.

De heer ...: Inleveren, inleveren.

De voorzitter: We zijn gewoon te snel, we zijn gewoon te snel. Dan vraag ik jullie aandacht voor Anne Feite Bloem. Anne Feite was raadslid, is raadslid, voor de SP. Van 2014 ... Nee, was raadslid moet ik dan zeggen, van 2014 tot 2018. In 2018 viel hij door het verlies van de SP in eerste instantie buiten de boot. Maar sinds oktober 2020 is de geboren Fries teruggekeerd in de raad na het tussentijdse vertrek van fractievoorzitter Frits Garretsen. Anne Feite was lid van de commissie ontwikkeling en beheer. In een vorige bestuursperiode was je ook een tijdje lid van de gelegenheidsfractie NLMP, samen met Anne Sterenberg van de VVD en Robbert Berkhout van GroenLinks. Eén van de opvallendste acties was het met stoepkrijt aanleggen van een tijdelijk zebrapad langs het Spaarne bij de Melkburg en de Korte Veenstraat. De Veenstraat, sorry. Je bent een gedreven raadslid en een kritische opposant. Met passie en regelmatig met stemverheffing poneer jij je punten. Toch heb ik de indruk dat je ietsje milder geworden bent. Ja. Wellicht hangt dat samen met het feit dat je ook vader bent geworden tijdens deze bestuursperiode. En alhoewel Bouke een spannende start had, gaat het nu heel goed met hem en hij loopt al bijna. Maar je gedrevenheid is gebleven. Zeker bij het onderwerp wonen was je betrokkenheid groot. Velen zagen in jou ook voor de volgende periode een vaste SP-kracht, maar je kiest nu zelf voor het afscheid. Je zult de politiek vast wel blijven volgen, dus ik zou zeggen, oant sjen. Tip van de griffier. Die zegt, als degene die je toespreekt ook zijn microfoon aanzet, dan ziet je kijker thuis ziet hij zowel de spreker als de toegesprokene.

De heer ...: Doen we de eerste twee dan over?

De heer Van den Raadt: Even overnieuw, burgemeester.

De heer ...: Daar ga je.

De voorzitter: Ja, ja, ja. Ik was er al bang voor, maar dat doen we niet. Want waarom doen we dit nu op dit moment? Omdat de volgende is Jeroen Boer. Goed zo. Kijk. Jeroen Boer is benoemd als schaduwraadslid voor Wouter Rutten in april 2010. En in mei 2013 werd hij opvolger van Ed Veen als raadslid. Sinds 2010 was Jeroen lid van de commissie beheer. In de vorige periode was zijn speerpunt mobiliteit. En, dat mag je wel zeggen, hij was misschien niet de initiator, maar dan toch zeker wel de motor van het referendum over parkeren. Afgezien daarvan ben je ongetwijfeld het meest mobiele lid van de Haarlemse gemeenteraad. Niet alleen kom je met verve op voor de auto, maar niemand komt ook maar in de buurt van jouw vliegkilometers als purser van KLM. Je bent er uitnemend in geslaagd om dat intensieve werk te combineren met het al even intensieve raadswork. Afgelopen raadsperiode was je naast raadslid ook voorzitter van de commissie beheer en lid van het presidium van de raad. Je stond als voorzitter bekend als streng maar rechtvaardig en vooral ook met de nodige humor. En bijna altijd op tijd klaar met de commissie, want elf uur is elf uur. Daarnaast was je lid van de agendacommissie van de regionale radenbijeekoms Zuid-Kennemerland. Jeroen, we zullen je missen, het ga je goed.

De heer Boer: Ja, bedankt.

De voorzitter: Dan kom ik bij Peter van den Poel. Als je je microfoon aanzet, ja, dan weet iedereen wie je bent. Ja. Ja, en dat bedoel ik alleen voor de luisteraars thuis natuurlijk. Peter is raadslid voor GroenLinks sinds 2018 en lid van de commissies ontwikkeling en bestuur. Peter heeft samen met commissielid Alexander Bruch van de VVD actief zitting gehad in de voorbereidingsgroep van de raadsgroep Omgevingswet dichterbij. In de afgelopen raadsperiode zijn belangrijke stukken voor bestuurlijke implementatie van de omgevingswet vastgesteld, zoals de omgevingsvisie. Peter, jij bent een aimabele man. Je floreert bij harmonie en vriendelijkheid, ook tijdens het debat. Maar je kunt ook scherper van toon en inhoud worden als je, voor je gevoel in ieder geval, onterecht wordt aangevallen op je redelijke argumenten voor of tegen. Toch blijf je ook dan altijd een gentleman. Je was ook lid van de agendacommissie van de regionale radenbijeenkomst Zuid-Kennemerland. Je was mede-indiener van het initiatiefvoorstel burgerberaad. Helaas moest je dit onderwerp loslaten en de vormgeving van de eerste pilot aan anderen overlaten. Peter, het zal je niet meevallen om afscheid te nemen van de raad. Mede omdat je op nummer vijf van de kandidatenlijst van GroenLinks verwacht had dat je door kon gaan met een tweede periode. Je genoot van het raadswerk, je was een gezien lid van de fractie en van de raad en wellicht zien we je nog terug. Dank je wel. Bij Mostapha El Aichi. Hij was raadslid voor het CDA sinds 2014. In april 2018 werd je benoemd op basis van voorkeursstemmen. En beide bestuursperiodes was je lid van de commissie samenleving. Je zet je graag in voor de jeugd en voor goed en bereikbaar onderwijs. Ook middelbaar onderwijs in Haarlem en met name ook Schalkwijk. Je voerde het debat stevig, kritisch. Je formuleerde de standpunten van het CDA helder. Je hebt je hard gemaakt voor het jeugdlintje voor inwoners jonger dan achttien jaar die zich op een bijzondere manier hebben ingezet voor Haarlem. Je was ook tijdens je raadlidmaatschap een betrokken wijkbewoner. Ik kwam je regelmatig tegen, en je was er natuurlijk nog veel vaker, als wijkvader of wijkouder die de straat op ging om de wijk veilig te houden en ook om mensen die dat nodig hadden een steuntje in de rug te geven en jongeren waar nodig aan te spreken. Dat je een geziene figuur bent, blijkt ook uit de vele voorkeursstemmen. Dat het CDA op twee stembureaus in Schalkwijk de grootste partij was, heeft zeker met jouw populariteit te maken. Toch val je met twee zetels voor het CDA buiten de boot. Maar ik twijfel er niet aan, je zult je blijven inzetten voor sta en wijk, en ik wens je daarbij alle goeds. Ja, dan kom ik bij Misja de Groot. Misja is geïnstalleerd als raadslid op 3 november 2014, dus niet helemaal aan het begin van de vorige raadsperiode. Je volgde daarmee één van de fractiegenoten op die vertrok uit de raad uit solidariteit met het vertrek van wethouder Cassee, om nog maar eens een open wond aan te raken.

De heer de Groot: Zijn we ineens bij Cassee. Ja, nee, precies. Ja.

De voorzitter: Je was lid van de commissie beheer en later ook van de commissie ontwikkeling en tevens lid van de rekenkamercommissie. Regelmatig was je voorzitter van raadsmarkten en technische sessies en je deed enthousiast mee aan de ontvangst van schoolklassen als die een bezoek brachten aan de raad. Ook jij bent een echte gentleman in en buiten de raad. Je was scherp op de inhoud maar zacht op de persoon. Altijd bereid om mee te denken. Je staat bekend als voorstander voor het opereren als raad en niet altijd als losse fracties. Laten we samen proberen een standpunt te formuleren. Het lukt niet altijd. Je hoort ook bij de politici die niet telkens herinnerd hoeven te worden aan de spreektijd. Jij spreekt gewoon kort en duidelijk. Je stond hoog bij D66 voor een nieuwe periode, maar je koos anders. Je stopt met raadswerk wegens vertrek met je gezin naar Spanje. In plaats van een beetje invloed op een hele stad, kies je voor een maximale invloed op een camping. En de appel valt niet ver van de boom, want je ouders brachten veel tijd door in Griekenland en je vader woont inmiddels ook al twintig jaar in Spanje heb ik begrepen. Het ga jullie daar goed. En wellicht, als het heimwee naar Haarlem te sterk wordt, zien we je nog eens terug. Dan kom ik bij Burhan Gün. En ik moet zorgvuldig zijn in de uitspraak. Ja, ja, je moet er wel eentje aanzetten. Lukt het?

De heer Gün: Nu wel.

De voorzitter: Heel goed, heel goed. Ja, verleert het snel ja. Dit is toch goed? Ja, die waterkan zou ik ook even wegzetten ja. De uitspraak van jouw naam is een gevoelig punt. Ik kan me nog heel goed herinneren dat ik hier als beginnend voorzitter een paar keer jou verwarde met een toenmalige Turkse minister, die de mooie naam Gül draagt, en dat je daar onmiddellijk altijd als door een wesp gestoken op reageerde. Gün en niet Gül. De voornaam leverde overigens geen probleem op, Burhan. Je trad in maart 2014 aan als raadslid voor GroenLinks. Toen als één van de vijf leden van de fractie. In je eerste periode als raadslid was je lid van de commissie bestuur en tevens lid van de rekenkamercommissie en de auditcommissie. Sinds 2018 maak je deel uit van de grootste fractie van de raad van negen leden. En in deze periode heb je je lidmaatschap en je bijdrage aan de commissie bestuur voortgezet. Bij de behandeling van de begroting 2020 in november 2019 diende je samen met Bas Sepers van de Partij van de Arbeid de motie vuurwerk bij de jaarwisseling in. Deze motie werd aangenomen en bereidde de weg voor naar het recente vuurwerkverbod. We hebben nog niet echt kunnen ervaren wat dat uitwerkt, want er was een landelijk verbod. Daar trok niet iedereen zich wat van aan. Maar we zullen volgend jaar, of eind van dit jaar, weten hoe het met ons lokale vuurwerkverbod gaat. Je bent ambitieus, je bent zelfverzekerd, je bereidt je bijdrage in commissie of raad altijd serieus en gedegen voor. Je laat je niet afschepen bij de beantwoording van vragen. Jij was één van die raadsleden die dat heel precies bijhield. En elke vraag die niet was beantwoord, kwam in tweede termijn opnieuw terug. Ook volg je niet klakkeloos je fractie. Een aantal keren week je af van die lijn, bijvoorbeeld bij de locatiekeuze Domus Plus en Skaeve Huse. Recent kreeg je een mooie en eervolle benoeming tot lid van de rekenkamer. Dat is niet goed te combineren met het raadswerk, dus twee maanden geleden ben je gestopt als raadslid. Omdat het afscheid toen niet lukte vanwege ziekte, neem je vanavond afscheid samen met de anderen die na deze periode niet terugkeren. Ik wens je veel succes bij de je verantwoordelijke baan. En wil je vooral, dat is mijn vraag, wil je vooral ook de groeten doen aan je zoon van mij.

De heer Gün: Grootste fan.

De voorzitter: Ja, dat heb je verteld, en dat vergeet ik dan niet.

De heer Gün: En anders kom ik er wel op terug, voorzitter.

De voorzitter: Ik weet ook dat hij de vergadering van de raad regelmatig volgde. Goed, ik heb ook voor jou de vroedschapspenning. Ja, dan ben ik nu aangeland bij Gertjan Hulster. Gertjan is benoemd als raadslid voor de Actiepartij in maart 2018. Hij heeft het werk van zijn eenpersoonsfractie deze raadsperiode gedeeld met een paar trouwe commissieleden. Zoals we weten is Gertjan film-, documentairemaker en liefhebber van de fiets. Hij is maker van Why We Cycle, een film over de effecten van fietsen op de psyche en gezondheid van mensen, op de stedenbouw en op het milieu. Met als voorbeeld Nederland, de fietsnatie bij uitstek. Je hebt je als lid van de commissie beheer onder andere ingezet voor de versterking van de rol van de gemeenteraad bij het civiel Haarlems planproces. Samen met GroenLinks en de Partij van de Arbeid ben je mede-indiener van het initiatiefvoorstel visie op de positie van de raad bij herinrichtingsplannen in het fysiek domein. Bijna was dat afgelopen raad vastgesteld. Dat is niet doorgegaan, maar je laat met dit voorstel een erfenis achter. Je was ook op diverse andere fronten actief. Zo diende je een motie in om de slavernijgeschiedenis van Haarlem te laten onderzoeken en drong je aan op een stevige bijdrage van Haarlem bij het opvangen van vluchtelingen. Nou dat onderzoek dat is ondertussen bezig. Dat duurt nog een tijdje voordat we het hebben. Maar ook dat is een stukje van jouw erfenis. En wat betreft die inzet voor de opvang van vluchtelingen, daarin stond je gelukkig niet alleen, dus Haarlem laat daar zien dat het hart op de rechte plaats zit. Jullie continueerde als Actiepartij de raadszetel, maar er werd een kandidaat met voorkeursstemmen gekozen. Die zag voorlopig af

van de zetel, maar jij hebt ervoor gekozen om als lijsttrekker die zetel toch niet in te nemen, maar die af te staan aan de nummer twee van jullie lijst. Dat is een persoonlijke keuze. Heeft ook alles te maken met die grote inzet van de afgelopen periode en ook het gevoel van, ja, als dat dan niet gehonoreerd wordt bij de verkiezingen, dan moet je daar je consequenties uit durven te trekken. Ik ga er wel van uit dat we je regelmatig tegen zullen blijven komen als fietser of als actievoerder in deze stad. De volgende, nummer negen is dat dan, is Jan Klaver. Jan is niet begonnen als raadslid deze periode, maar als commissielid in ontwikkeling voor het CDA. Omdat Jurrit Visser, waar je nu naast zit, voor een langere periode naar zee vertrok, ben je per juli 2020 officieel raadslid geworden. En je nam die rol met verve op je. Zeker bij de begrotingsbehandeling toen je de fractievoorzitter vervang, maakte je indruk in de raad met een stevig pleidooi voor samen de schouders eronder. Schouder aan schouder, precies. Na benoeming van fractievoorzitter Eva de Raadt als wethouder, ben je december jongstleden naar de commissie bestuur overgestapt. En ook daar nam je haar rol op een gedegen wijze over. Jij bent een raadslid dat houdt van duidelijke stellingname. Het verlies van je partij maakt nu een voortijdig eind aan jouw inzet als raadslid. Toch zou het me niet verbazen als we je weer terugzien, want volgens mij heb je er nog lang geen genoeg van. Dan nu de aandacht voor een echte onderwijsvrouw, Annemieke Kok van OPHaarlem. In oktober 2014 ben jij, Annemieke, benoemd als commissielid voor de Ouderenpartij Haarlem. Toen nog Ouderenpartij van Haarlem. Annemieke is toentertijd ingewerkt in de commissie ontwikkeling door Femke de Leeuw, de oud fractievoorzitter van die Ouderenpartij Haarlem. En sinds maart 2018 was je ook haar opvolger als raadslid, en nu voor OPHaarlem. Zelfde partij, maar een iets minder uitgesproken naam. Je hebt je in de commissie ontwikkeling onder andere hard gemaakt voor Haarlem Noord, de Orionzone en huisvesting van een huisarts in een zogenaamde ZOED, zorg onder één dak. Want met dit stadsdeel heb je een bijzonder band, omdat je daar ook als bewoner in Haarlem Noord woont. Ik ben benieuwd of we jou nog terug zien. Ik wil je in ieder geval hartelijk danken voor jouw inzet. Dan kom ik nu bij mevrouw Leitner van D66. Dilia werd op 8 juni 2006 benoemd, dus dat gaat al een heel eind terug, als toen nog schaduwraadslid, commissielid moeten we tegenwoordig zeggen hè.

De heer ...: Ja, zeker.

De voorzitter: En als plaatsvervanger van Fedde Reeskamp. En op 21 september van datzelfde jaar nogmaals als plaatsvervanger van mevrouw Louise van Zetten. De fractie van D66 bestond in die bestuursperiode uit twee raadsleden. Dilia nam zitting in de commissie ontwikkeling, en ze zette haar eerste stappen bij het onderwerp economie. Bij de verkiezingen van 2010 werd je benoemd als raadslid. En datzelfde gebeurde in maart 2014 en in april 2018. In november 2014 volgde je de vertrekkende fractievoorzitter, mevrouw Maaïke Pippel, op. En gelet op de opmerking net, althans, de reactie op de opmerking, laat ik nu de reden van haar vertrek even buiten beschouwing.

Mevrouw Leitner: Nee.

De heer Van Leeuwen: Over de grootste partij.

Mevrouw Leitner: Vind ik toch jammer.

De voorzitter: Jij hebt in die periode hard gewerkt om de rust in de fractie terug te brengen. En als nieuwe fractievoorzitter van de grootste fractie in de raad, deed je ook de best om de bestuurlijke verhoudingen weer een beetje te herstellen, want de golven gingen hoog in die periode. Zelf heb ik je leren kennen in een andere rol, namelijk als voorzitter van de vertrouwenscommissie die een opvolger zocht voor Bernt Schneiders. En ik moet eerlijk zeggen, daar ben je uitstekend in geslaagd. In de commissie bestuur richtte je je aandacht op het onderwerpen participatie. Daarbij zocht je naar nieuwe werkwijzen om de stad bij het werk van de gemeente

te betrekken. Ik denk bijvoorbeeld aan een geloten commissie die aan het werk ging. Sinds 2018 ben je voorzitter van de commissie ontwikkeling, en dat deed je uitstekend. Naast 16 jaar volksvertegenwoordiger namens D66, waarvan twaalf jaar als raadslid, ben je toe aan een nieuw uitdaging. Maar niet omdat je politiek en bestuur zat bent, volgens mij. Het lijkt me dan ook niet onmogelijk dat we je nog terug zien in een politieke of bestuurlijke rol. Van de scheidende raadsleden ben jij de langst dienende. Je bent twaalf jaar raadslid geweest, dat is een langdurige inzet voor de stad. En ik ben heel erg blij dat ik je daarom de versierselen die horen bij het lidmaatschap van de Orde van Oranje Nassau kan opspelden. Ik was van plan om nu verder te gaan met Peter van der Mark van GroenLinks Haarlem. Alleen helaas is Peter niet aanwezig. Hij kijkt wel. Dan ga ik toch een aantal dingen zeggen. Ik dacht even, misschien is hij niet aanwezig omdat hij denkt, joh, ik heb het allemaal al een keer gehoord. Want Peter heeft al afscheid genomen, zelfs al twee keer. Peter, als je inderdaad kijkt, jouw carrière deze periode is wel heel opmerkelijk. Je deed je entree in april 2018 en toch neem je vandaag voor de derde keer afscheid. Je kwam als vervanger, je ging weer, je kwam weer terug, je ging weer, je kwam weer terug en nu ga je weer. Uiteindelijk heb je anderhalf jaar in de raad gezeten voor GroenLinks in deze bestuursperiode. In april 2018, in februari 2019 en de laatste keer op 23 september 2021 als opvolger van mevrouw Ikiena van der Sluis. In het dagelijks leven ben je tekstschrijver en communicatieadviseur. Misschien dat je daarom zo gemakkelijk een stap naar voren deed als het weer nodig was. Op 26 april 2018, dus dat was al heel snel, sprak je voor het eerst in de commissie beheer, en wel over de motie fietsdepot bij het station, fietsdepot dichterbij. En je laatste bijdrage in de meest recente raadsvergadering ging onder meer over de fietsstraat op de Slaperdijk die is opgenomen in het programma van eisen voor de reconstructie van die Slaperdijk. Kortom, de groene draad in jouw politieke optreden was de fiets. En dat is ongetwijfeld zeer tot genoegen van jouw partij GroenLinks. Hartelijk dank. Je bent er niet, maar het ga je goed. Ik kom bij John Oomkes. John is raadslid voor de Partij van de Arbeid sinds 2018. Lid van de commissies bestuur, samenleving en ontwikkeling, specifiek voor het onderwerp cultuur. Lid van de rekenkamercommissie sinds 19 december 2019 en de auditcommissie 27 februari 2020. Aan de MRA raadtafel heb je deelgenomen als vertegenwoordiger van de Haarlemse raad. John, toen jij lid werd van de gemeenteraad, was je bepaald geen onbekende. Als journalist en oud-journalist van het Haarlems Dagblad was je al een bekende in het Haarlems culturele en bestuurlijke circuit. Jij kende het gemeentehuis al lang. Cultuur was jouw afdeling als journalist en dat werd ook zo in je raadswerk. Cultuur en onderwijs, met telkens ook uitstapjes naar andere beleidsvelden. Zo trok je verontwaardigd ten strijden tegen zomerijs. Als energieverkwisting in een tijd van klimaatverandering. En voor kijkers die daar niets van snappen, want die denken, ijs eet je toch altijd in de zomer, dit was dan niet ijs om te eten. Bij de behandeling van de kadernota 2021 was je de initiatiefnemer voor de motie, redt de wereldmuziekschool in winkelcentrum Schalkwijk. Zo leverde je een bijdrage aan het vinden van een nieuwe locatie en de redding van een mooi cultureel instituut. Je bent trots op dit behaalde resultaat, en terecht. Je kwam niet op een verkiesbare plaats op de PvdA-lijst en neemt daarom afscheid vandaag. Maar je maatschappelijke inzet is vast en zeker niet voorbij. Toen ik je vorige week tegen kwam en je hoorde van, nee, geen raadszetel, was je alweer op zoek naar nieuwe uitdagingen. Daarbij wens ik je veel succes. De volgende is ook niet aanwezig. Dat is degene die naast John zit, Bas Sepers van de Partij van de Arbeid. Kort toch ook even aandacht nu voor dit afscheid. Bas die spande in deze bestuursperiode de kroon wat betreft het aantal installaties tot raadslid of plaatsvervangend raadslid. Maar liefst vier keer heeft hij voor mij gestaan om de verklaring en belofte af te leggen. Sinds 2018 is Bas actief voor de Partij van de Arbeid in en rond de gemeenteraad. Dat deed je overigens, ik praat maar even via het scherm, met aardig wat ervaring. Opgedaan tijdens eerder raadslidmaatschap van de gemeenteraad van Den Haag. Je bent deze periode gestart als commissielid van de commissie bestuur. En van mei 2019 tot mei 2020 werd je drie keer voor vier maanden benoemd als plaatsvervangend lid voor Marceline Schopman. Uiteindelijk ben je haar ook opgevolgd als raadslid. Op 23 oktober 2020 werd je uiteindelijk dan definitief benoemd in de gemeenteraad. Je hebt je ingezet als een bevlogen en vasthoudend raadslid. Je hield je bezig met de

verhouding tussen uitgaan en wonen in het centrum. Daarnaast heb je je verdiept in het onderwerp verbonden partijen. Daar heb je je echt in vastgebeten, want je had er uitgesproken opvattingen over. Naast de commissie bestuur was je ook lid van de commissie samenleving. Hartelijk dank voor jouw inzet, het ga je goed. Marion Steijger. Ik weet niet wat dat inderdaad in deze raadsperiode nou precies geweest is. Twee keer, drie keer, vier keer. Maar ook voor jou was er een meerdere keren aantreden. Je werd deze periode drie keer benoemd als raadslid. In maart 2018 startte je met een nieuwe grote fractie van GroenLinks. Na anderhalf jaar verliet je de raad wegens een nieuwe baan. En dat leek je moeilijk te verenigen met het raadswerk. Maar toen er weer een beroep op je gedaan werd, leek de combinatie je toch te doen te zijn. In 2021 kwam je weer terug als vervangster van Roséanne Timmer-Aukes die met zwangerschapsverlof was. En toen die periode voorbij was, nam je opnieuw afscheid. Maar op de valreep kwam je vlak voor het eind opnieuw als reddende engel toen Burhan Gün afscheid nam. Als lid van de commissie samenleving heb je je onder andere ingezet voor het onderwerp inclusiviteit. Voor zo'n onderwerp zet jij je met passie en heel uitgesproken direct in. Het ga je goed in je werk en in alle andere bezigheden. Ik liet net de naam vallen van Roséanne Timmer-Aukes. En dat is ook de volgende die ik kort wil toespreken. Zij was raadslid voor GroenLinks sinds 2018 en actief lid van de commissie samenleving. Samen met de heer Van den Raadt van Trots Haarlem heb je je ingezet voor een verantwoorde materiaalkeuze voor sportvelden, voor de zogenaamde non-infill velden in plaats van rubbergranulaat sportvelden. Ook toegankelijkheid en inclusiviteit zijn onderwerpen waar jij warm voor draait. In 2019 was je samen met Peter van Kessel rapporteur van de methode Duisenberg voor het beleidsveld 31werk van de commissie samenleving. In je persoonlijk leven is de geboorte van Mavis begin 2021 heel belangrijk. Het heeft je interesse in genealogie nog aangewakkerd. Je verlaat de raad vanwege een nieuwe baan. Je gaat ook verhuizen hier in Haarlem, dus je hebt op het ogenblik je energie heel hard nodig met andere zaken. We wensen je daarbij alle goeds, en wie weet tot ziens. Ik kom weer bij iemand die al een keer afscheid genomen heeft, Jurrit Visser. Jij werd na de vorige verkiezingen benoemd als raadslid voor het CDA. Goede opvoeding gehad, dus ja, zo gaat dat dan. En je hebt deze bestuursperiode, zoals ik al zei, al een keer eerder afscheid genomen, omdat je voor je werk bij de marine voor langere tijd werd uitgezonden. Vorig jaar juli wisselde je met Jan Klaver van raadslid naar commissielid. Jurrit, je had zitting in de commissie ontwikkeling. En vanaf het begin viel op dat je je heldere standpunten met flair inbracht in de discussie. Je inbreng is altijd to the point, kort en krachtig. Tijdens deze bestuursperiode werd jij vader van dochter Mare. En als je die naam goed tot je door laat dringen, is het duidelijk dat je hart inderdaad tenminste ten delen op zee licht. Door de wethouderswissel bij het CDA van december jongleden ben je opnieuw benoemd als raadslid, en nu neem je opnieuw afscheid. En opnieuw bedank ik je en wens je alle goeds. Ik kom bij Isabelle Wisse, raadslid voor de Partij van de Arbeid sinds 2018. Eerst was ze lid van de commissie beheer, later van de commissie bestuur. En ze is ook lid geweest van de rekenkamercommissie en de auditcommissie. Je was ook tijdelijk vervangend fractievoorzitter. En sindsdien ook lid van het presidium, want dat bleef je. Je bent een jurist, maar tevens iemand met een snelle en praktische geest. Nou hoop ik niet dat ik één jurist heb beledigd. Maar in ieder geval, jij combineert het. Alles wat je aanpakt, doe je met overtuiging en vasthoudendheid. Ik vond het heel boeiend om te zien hoe je bij diverse onderwerpen via de app hele teksten doorstuurt met allerlei praktische punten. Je benoemt enkele problemen en zet meteen de volgens jou beste oplossing erbij. Klaar. In de commissie beheer had je vooral inbreng op het gebied van duurzaamheidsonderwerpen. Je was met anderen tegenstander van houtige biomassa. Mede door jouw inbreng op dit terrein is het gebruik daarvan in Haarlem niet toegestaan. Je nam ook niet snel genoegen met mededelingen dat iets niet kan. Je bleef aandringen, proberen en oplossingen bedenken. Je bent voorstander van een verregaande samenwerking tussen GroenLinks en de Partij van de Arbeid. Hoever precies weet ik niet, maar heel ver heb ik begrepen. Je koos ervoor om je niet herkiesbaar te stellen. Je keert terug naar je andere passie. Nou ja, andere passie, het is gewoon dezelfde passie, maar op een andere manier vormgegeven. Want het gaat opnieuw om duurzaamheid en nu in je bedrijf Haarlems Hout gevestigd in de kweektuinen. Je gaat je inzetten om zoveel

mogelijk Haarlems hout te kunnen verwerken. Heel veel plezier en succes daarbij, en hartelijk dank. Ibrahim. Ibrahim Yerden is raadslid sinds 29 maart 2018. Hij was lid van de commissie samenleving, april 2018, en de commissie bestuur, juni 2020. Je werd gekozen met voorkeursstemmen op de lijst van de Partij van de Arbeid. Je was een representant, niet alleen natuurlijk, maar ook van de Turkse Alevitische gemeenschap. Jouw eigen geschiedenis als politiek vluchteling bepaalde ook je politieke inzet. Je hebt daar een mooi boek over geschreven. Daarnaast ben je wetenschapper. Interessant is dat je bij het raadsdiner, ik meen in 2018, winnaar werd van de bloedstollende quiz, waarbij de kennis over Haarlem bij de raadsleden werd getest. En van alle raadsleden was jij de beste.

De heer Yerden: Goede inburgering.

De voorzitter: Je zette je in voor contacten met zelforganisaties en wijkraden en het laten participeren door burgers bij het besturen van de stad. Eind vorig jaar besloot je, na een voor jou teleurstellende uitkomst van de kandidatenstelling voor de verkiezingen van de Partij van de Arbeid, om je aan te sluiten bij de fractie van Trots Haarlem. Ik weet niet of het daardoor kwam, maar ik vond wel dat de fractie toen een nieuwe toon vond in de vluchtelingendiscussie.

De heer Yerden: Fractiediscipline.

De voorzitter: Je hebt weer flink wat voorkeursstemmen, maar niet genoeg om in de raad te komen, dus ook jij neemt vanavond afscheid. En dan kom ik nu bij de laatste in deze rij, dat is Najim Zohri. Najim Zohri volgde Marion Steijger op als raadslid van GroenLinks vanaf september 2019. En je nam zitting in de commissie samenleving. Ik herinner me nog goed dat je je hebt ingezet toen er een heuse rel dreigde rond een begrafenissen van een dak- en thuisloze. Je weet dat ongetwijfeld nog goed. We hebben toen veel telefonisch contact gehad. En je hebt je toen met anderen ingezet om alles rustig en goed te laten verlopen. En dat typeert jou ook. Niet iemand die tegenstelling aanwakkert, maar iemand die vriendelijk en bescheiden zijn bijdrage levert. Tijdens het debat in de commissie breng je de fractiestandpunten over bijvoorbeeld participatie goed en constructief naar voren. Een aimabel raadslid. Hartelijk dank voor al jouw inzet voor de stad en ik wens je alle goeds toe. Dit was het afscheid van de vertrekkende raadsleden. Nou denkt u misschien van, nou hebben ze die penning gekregen. Er komen nog bloemen voor alle scheidende raadsleden. Maar is het niet een beetje ... Zou ... Kan er niet nog iets leuks bij? En ik denk dat het tijd is ... Oh, niet allemaal tegelijk. Ho, ho, ho, niet allemaal tegelijk. Ik stel mij voor, ik stel mij voor dat wij ... Eens even kijken, waar zullen we beginnen? Nee, nee, nee, we beginnen gewoon aan de kant van de raad, dat vind ik passend. Ik zou zeggen, we beginnen bij Burhan. Als jij nou je pakje openmaakt en even aan iedereen laat zien. En dan gaan we op die manier even de rij langs. Is het zo moeilijk? Louise, lijkt het je niet een ontzettend leuk idee om die hier aan de wand te hangen?

Mevrouw Van Zetten: Wat is er met die Jos aan de hand vanavond?

De voorzitter: Ze vertrekt geen spier.

De heer ...: Even een correctie misschien, '...' [buiten microfoon].

De voorzitter: Ja, ja, ja. Dames en heren, dames en heren. Ja. Ja. Ik krijg even een ernstige reprimande. Ik heb namelijk iets, echt iets heel ergs gezegd. Ik heb gesproken over de kantine van de Zijlpoort, maar dat dient te zijn het bedrijfsrestaurant. Neem mijn niet kwalijk. Goed. Het woord is aan de nestor van de raad, mevrouw van Zetten.

Mevrouw Van Zetten: Mag ik even een punt van orde maken. Kunnen we niet even een kleine pauze nemen eerst?

De voorzitter: Als daar behoefte aan bestaat, kan dat.

Mevrouw Van Zetten: Het lijkt mij ... Ik wil wel even iets algemeen zeggen. Maar ik denk dat andere mensen ook wel ... Ik wil voor andere mensen wil ik ook nog wat zeggen. Dus als ze nu ... Ik stel voor, voorzitter ...

De voorzitter: Ik vind het helemaal uitstekend, maar ik kijk eventjes ... Is daar steun voor? Ja. Gaan we eerst even koffie drinken. Kijk aan, goed zo.

Schorsing

6. Woord aan raadsleden die dit wensen

De voorzitter: Order, order. Dames en heren, wij vervolgen deze vergadering. Ik heb net even overlegd met de nestor van de raad. En wij laten de bijdragen van de nestor, die doen we nog eventjes ... Daar gaan we nog even op wachten. Dus we gaan eerst nu het woord geven aan degenen die hebben aangegeven dat ze in deze vergadering graag nog iets willen zeggen. En mocht het nou zo zijn dat u zich bedenkt en denkt, ja, maar wacht even, nu in deze feestvreugde wil ik toch ook nog iets zeggen, dan moet u het aangeven. Maar anders volg ik gewoon datgene wat u aan de griffie hebt laten weten. En dan wil ik als eerste het woord geven aan de heer Jasper Drost van GroenLinks Haarlem.

De heer Drost: Oh jeetje, nou dat gaat snel. Ja, leden van de raad, laat ik alvast een waarschuwing geven, want dit is voor mij de laatste keer als fractievoorzitter van de grootste partij hier in de raad dat ik überhaupt iets mag zeggen. En dan kan ik nog even genieten van zeeën aan spreektijd die we nu nog wel hebben, ook al loopt die spreektijd niet mee. Maar goed, bij wijze van. Ja, ik ga aan een aantal een persoonlijk woord richten, maar ik wilde ook algemene dankwoorden vanuit de fractie ook geven. Nou ja, voor alle ondersteuning onder de raad is dat gedaan. Dus dat ... Nou, heel fijn. Dus de griffie, de bodes en de technische ondersteuning. Maar ik wilde op deze plek ook alle leden van het seniorenconvent bedanken. We hebben afgelopen periode, de fractievoorzitters, voor de mensen thuis. We hebben afgelopen periode echt stappen gezet in het beter positioneren van de raad, het betrekken van de Haarlemmers en, ja, ook de vergaderstructuur hebben we onder de loep genomen. En ik ... Het is ook goed om te benoemen dat ik ook graag daar een vervolg aan zou willen geven de komende periode. Dus dank daarvoor. Ja, kennelijk is de tijd alweer voorbij. Zo snel gaat dat. Goed, ik begrijp het signaal Marion, ik zal iets sneller praten. Maar goed, ik ga voordat ik naar mijn GroenLinks-fractie ga, ga ik ook nog enkele woorden daar in de raad ... Daar eindig ik bij. Maar ik wil ook nog een paar in de raad dankwoord geven. Ik wilde bijvoorbeeld Bas Sepers aanspreken, mister Spaarnelanden. En ik wilde hem danken voor zijn inzet op dat dossier. Ik wilde ook John Oomkes bedanken als, nou ja, de cultuurridder in de raad. En ook een klein dankje namens de Haarlemse cultuur voor je inzet, bij dezen. Isabelle wilde ik bedanken. Toch een beetje de tiende GroenLinkser in de raad. Tja, zo is het ook. Vanwege je groene, duurzame hart. En we wilden je veel succes ook met je bedrijf wensen. Ja, gaan we verder. Jeroen wilde ik natuurlijk ook bedanken, vanwege je humor en je felheid. We vonden het altijd weer genieten als je gewoon lekker van leer kon gaan tegen die ... Zo'n nieuw GroenLinks proefballonnetje. En ook richting die kansloze referenda aanvragen. Dat was altijd genieten. Dus dank ook daarvoor. Jurrit. Ja, met jou gaat best wel veel kennis verloren van de commissie ontwikkeling, dus dat is gewoon al heel erg jammer. En we verliezen ons Haarlemse maatje in die commissie. Maar dank ook voor de samenwerking. Jan. Ja, ik ... Toen ik jou leerde kennen voor het eerst, deed je me eerst aan mijn strenge leraar Duits denken. Nou, is dat een compliment? Ik

kan je verklappen, dat is niet bepaald een compliment. Maar, maar ik heb je wel leren kennen als een heel warm, integere en humorvolle man juist. Nou, alles wat mijn leraar Duits juist niet was. Dus die eerste indruk klopte ook niet. Dus ook dank voor onze samenwerking. Ja, Mostapha. Ja, de zelforganisaties moeten het nu echt alleen maar zelf gaan doen met jouw vertrek uit de raad. En ook de commissie samenleving ... Nee, er zijn nog genoeg. Maar hè, bij wijze van spreken. En de commissie samenleving die gaat jouw sociale hart ook zeker missen. Nou, Ibrahim en Jacques. Jullie gaan uit de raad, dat is natuurlijk hartstikke jammer. Tegelijkertijd kun je natuurlijk nog steeds doorgaan met het staan bij de Nagtzaamstraat om te controleren op de snelheid. Dus ga daar ook vooral mee door. Ik kom nog weleens een keer op vrijdagochtend langs om jullie samen aan te moedigen daarin. Ja, Gertjan, misschien wel de elfde GroenLinkser in deze raad. Je hebt flink gebuffeld de afgelopen periode als eenmansfractie. Daar hebben we heel veel bewondering voor. En ook zeker nu de stap die je hebt genomen om even opzij te gaan. Ik weet dat je wel ... Volgens mij blijf je commissielid. Dus dat is ... Nou, goed om te zien. Maar ook dank voor de samenwerking. Ja, Annemieke. Wij zijn samen gestart in 2014, de 2014-lichting. Ook met jou gaat er veel ervaring commissie ontwikkeling verloren. En ik ben ook heel benieuwd wie dat gat gaat opvangen van ons herinneren aan het ondergronds parkeren. Ja, het nog niet genoemd, maar ik ben benieuwd wie dat gat gaat invullen.

Mevrouw Kok: En de hoogbouwvisie.

De heer Drost: En de hoogbouwvisie. Ja, dat is nog een klassieker inderdaad.

De heer ...: '...' volgende periode ook [buiten microfoon].

De heer Drost: Precies. Anne, ook wel mister drempel wat mij betreft. Kan ik ook uitleggen. De laatste raad van de vorige periode heb jij nog weten ... Drempels op de Engelandlaan weten te krijgen met een motie. Nou, je dacht dat weer te kunnen gaan doen in de laatste raad deze periode om juist een drempel eruit te slopen in de referendum verordening. Ja, dat mocht helaas niet lukken. Je maakt het besluit ook dat je met je gezin meer tijd kan doorbrengen. En nou, ook daar veel respect voor en dank voor de samenwerking. Even kijken. Wie ga ik doen. Ja, Dilia.

Mevrouw ...: '...' Misja niet? [buiten microfoon].

De heer Drost: Dank ook voor de samenwerking ook. Ja. Nee, tuurlijk, komt goed. Komt goed. Dilia, dank voor de samenwerking als fractievoorzitters onder elkaar. En ik heb ook veel van je geleerd vanwege je vele ervaringen ook als het leiden van een grotere fractie. Dus ook dank daarvoor. Ja, Misja vergaat ik inderdaad. Misja. Ja, ik denk dat elk woord te kort schiet die ik jouw kant op kan sturen. Dus ik heb alleen een gebaar, en dat is gewoon een hartje. Ja, hartje voor Misja. Zo is het ook.

Mevrouw de Groot: Mooi, mooi.

De heer Drost: Dus, kom ik bij mijn eigen fractie. In zijn algemeenheid heb ik genoten van deze periode, met zijn negenen inderdaad. Nou ja, misschien wel met zijn twaalven, want er zitten ook wat mensen nog naast. Nou, het was echt een geweldige start dat we met z'n negenen van start mochten gaan. Ik ben ervan overtuigd dat we Haarlem sociale er duurzamer hebben gemaakt met elkaar. We hebben dat echt samen gedaan. In de fractie, ook in de raad, maar ook zeker in de derde helft. Want dat was altijd wel het opvallende ding, dat er bovenmatig veel GroenLinkers ook in Coops belandde om daar nog verder te praten. Dus wij hadden het zeker zwaar ook in de coronatijd toen dat allemaal niet kon. Nou, ook een aantal korte woorden voor mensen die afscheid nemen in mijn fractie. Dat is Roséanne. Je hebt gestreden voor toegankelijkheid in

de stad of in de raad. In de stad, fysiek en digitaal. Nou, je hebt je maidenspeech ook ondersteund met gebaren, want natuurlijk dubbel zo knap is. Dus ik wil je ook heel erg bedanken voor onze samenwerking. We hebben ook al een etentje gehad en daar zijn cadeautjes rondgedeeld, dus daarom ook nog even geen cadeautje. Maar je hebt een prachtige karikatuur, dus dat is ook helemaal goed. Nou, wat er net gezegd werd. De heer Sepers was de recordhouder. Maar iemand die ook kwam en zag en kwam en zag en kwam en zag, is natuurlijk, ja, onze rode sociale tijger Marion. Rode vrouw in verschillende opzichten.

Mevrouw Steijger: Zeker van PvdA dan maar.

De heer Drost: Zeker, ja. Want jij nam zeker geen blad voor de mond. In de fractie niet, maar ook niet in de raad en in de commissie. Hart op de juiste plek. Dus ook dank daarvoor. We delen ook onze liefde voor wandelen, voor reizen. Altijd leuk met je over kunnen praten. Dus dank ook voor jou in de fractie. Ja, Peter, toevallig had ik ook aimabele man staan bij Peter. Het is al even genoemd. Inderdaad brede kennis, onvermoeibaar binnen en buiten de raad. Ik denk dat je bij bijna alle technische sessies wel bent geweest, fietstochten, noem maar op, alles wat werd georganiseerd. Nou het mooiste wat ik wel van je vond, ik kan er wel een aantal noemen. Maar wat ik mooi vond, is dat op het moment dat er een e-mail werd gestuurd vanuit de stad, er is een probleem, of een belletje. Nou wat doet Peter, die gaat gelijk de stad in, die komt op de koffie. Dat heb je meerdere ma... Dat heb je echt vaak gedaan. En nou ja, dat je ook altijd aangaf, ja, waarschijnlijk kan ik niks voor je betekenen, maar goed ik kan wel gewoon luisteren en dat werd altijd gewaardeerd. En ik denk dat dat een heel sterke eigenschap is voor een raadslid. Dus dank ook daarvoor. Ja, Najim, jij bent de stille kracht van de fractie. Altijd op inhoud, sterk, discussies. Er werd net ook een heel mooi voorbeeld gegeven van een, ja, iets wat je gewoon op inhoud regelt, rustig. Dus dat vind ik mooi. Je was altijd ook heel goed in mijn ondersteunen via de app. Was je altijd vaak ... Nou je zou nog dit kunnen zeggen of dit of denk hieraan. Heb ik ook altijd zeer gewaardeerd. Dus ook dank voor jou. Nou ja, Peter van der Mark is er niet. Ja, broze gezondheid, dus dat ... Nou, dat tre... Is ook wel kenmerkend dat hij nu ook ziek helaas is voor hem. Een echte dossiervreter. Staat binnen de partij ook bekend als echte linkse rakker van de partij. En het is ook iemand die luistert goed naar de stem van het volk. Ja, misschien wel de zesde of zevende PvdA'er wat dat betreft. Houdt ook goed contact met de wijkraden. Dus ik wilde hem ook danken voor alle verschillende keren dat hij binnen onze fractie zat. Nou, als laatste, Burhan, heb ik nog een paar woorden voor je. Dan kan je misschien wel voetbal kijken als je wilt. Nee, alle gekheid op een stokje. Mister Meerwijk natuurlijk. Je hebt sterk op strategie of veiligheidsbeleid en ook financiën. Ik denk dat jij, nou, echt staat voor je idealen en daar, nou, ook overtuigd van bent. Nou, je wilde inderdaad in de stemming soms nog weleens vanuit die idealen en die overtuiging op een, nou, op een andere manier stemmen. Maar altijd in overeenstemming, in goed overleg. Dus dan is dat denk ik ook gewoon goed dat je je daar ... Daarvoor blijft strijden. Nou, je bent een prachtige uitdaging aangegaan in Den Haag. Ook vanuit weer die standvastigheid en die ... Ik denk dat ze dat ook goed kunnen gebruiken, idealen en overtuiging, daar in Den Haag. Dus het ga je goed ook. Dank je wel voor je inzet voor GroenLinks. Dank je wel.

De voorzitter: Peter van den Poel. Ja.

De heer Van den Poel: Dit is wel een hele zware zit vind ik. Ja ik dacht, ik heb een keuze tussen heel kritisch zijn of gewoon toch aimabel te zijn. Nou ik heb voor het laatste gekozen, u begrijpt het wel. Dus, voorzitter, ik heb de afgelopen jaren gezien en ervaren hoe bijzonder hard er wordt gewerkt om de stad beter, mooier en aantrekkelijker en gezonder te maken. Ik heb respect voor de ambtenaren die keihard werken om de stad te verbeteren, en die af en toe helemaal moeten zijn geworden van alle technische en artikel 38-vragen en van de belletjes en mailtjes van de raadsleden over elk denkbaar onderwerp. Maar ze hebben ons, ondanks alles,

gesteund en ondersteuning gegeven, zodat wij ons werk konden doen. Ik heb respect voor de keihard werkende raadsleden, die, hoewel we van mening kunnen verschillen, heel hard werken voor de stad en vaak veel meer uren insteken dan ervoor staan. En dat met het almaar toenemende takenpakket. Dus die taken worden alsmaar groter voor raadsleden. En ik zie dat ze elke uitdaging oppakken, ondanks dat ze soms niet de tijd hebben, dan maken ze de tijd. Ik heb daar heel, heel veel respect voor gekregen. Ik heb respect gekregen voor de schaduwraadsleden die elke week weer, dankzij hun inspanning en hun expertise in de commissies, de standpunten van de partij en vol overgave ... Weergave en vol overgave het debat aangingen. Ik heb respect voor het hard werkende college, die met een zekere regelmaat de raad tegenover zich zag staan of de ambtenaren die het toch echt anders zien of zagen. Maar alles toch elke dag opnieuw weer bezig zijn om de uitvoering te geven aan de wensen van de raad en de bewoners om de stad beter te maken. Ik heb respect voor de griffie die alles in goede banen moest leiden en de raad op de rails houden met hun kennis en hun kunde. Respect voor de bodes die ons nimmer alleen hebben gelaten en waar we altijd op konden rekenen, tot 's nachts één uur toe soms. Ik heb respect voor de inwoners die vanuit hun kennis en hun eigen optiek, hun idealen, opkomen voor de stad om Haarlem beter te maken. De wijkraden, buurtgroep en andere inwoners die zich voor energie en overtuiging elke keer weer inzetten, kwamen inspreken, kwamen demonstreren en het echt hardgrondig met ons eens konden zijn. Oneens konden zijn. De afgelopen vier jaar hebben we met elkaar, en zeker in de commissies bestuur en ontwikkeling, waar ik weet van heb, heb ik fantastische collega's aangetroffen. De commissieleden of de raadsleden waarmee het goed werken was, waarmee het heerlijk van verschil van mening hebben was, waar we scherpe debatten hebben gevoerd, maar ook leuke debatten. Op een gegeven moment zei iemand, excuus voor mijn interruptie, over de app. En ik zei gewoon terug, ik had teleurgesteld geweest als je het niet had gedaan. Kortom, ik ben trots dat ik vier jaar namens GroenLinks de stad mede mag helpen besturen, zitting hebben mogen nemen in de raad. En dan toch nog een klein kritiek puntje. Ja, dit is genoeg lof voor iedereen. Als een directeur zich te veel met details en controle bezighoudt in zijn bedrijf, dan weet je heel zeker dat het bedrijf achteruit gaat. Ik heb soms de neiging, dat heb ik ook eerder al hardop gezegd, de neiging gezien, de tendens bij de raad, om steeds meer naar zich toe te trekken, op een steeds lager niveau te gaan zitten om daar toch hun stem te laten horen of toch hun idee daarover te geven. Ik denk dat je daarmee moet oppassen. Er is een balans tussen controle en tussen het besturen van een stad en naar de toekomst kijken. Doe je te veel controle, ben je bezig met het verleden. Vergeet je te controleren, dan weet je niet waar je heen moet. Dus die balans, dat zal elke periode opnieuw de uitdaging zijn. Maar bewaak die. Probeer als je te veel in de details duikt en denkt, ik moet een stap terug doen want ik ben geen uitvoerende. En houdt dat in de gaten, want anders gaan we met zijn allen heel veel werk doen wat niet noodzakelijk is. Heel veel werk doen wat ons tegenhoudt om te kijken naar hoe we de stad in de toekomst moeten vormgeven. Dat wil ik jullie meegeven. En nog één keer, dank jullie, ik heb ervan genoten.

De voorzitter: Dank je wel, wij ook. Roséanne.

Mevrouw Timmer-Aukes: Dank u wel, voorzitter. Even kijken. Ja, hoe kan ik nou na zo'n speech verder gaan. Ik kreeg vandaag mijn herinnering dat ik dus ... Dat wij vier jaar geleden beëdigd zijn. En toen keek ik naar die foto, en toen zag ik daar zo'n 26-jarige vrouw met een beugel nog. En ik dacht echt, wat ben jij een broekie. En nu ... Ja, dat ... Dilia ging net een foto van mij ... Ik zeg, nou ik wil eigenlijk precies zo'n zelfde foto nu. Dan kan ik ze mooi naast elkaar zetten en zien hoever, ja, hoeveel ik gegroeid ben. Want, ja, hier staat nu niet een 26-jarig broekie maar een 30-jarige vrouw. Ik ben letterlijk volwassen geworden in de raad. En dat is wel figuurlijk maar ook gewoon letterlijk, wat ik net zei. Ik heb heel veel geleerd van het systeem de raad, van jullie allemaal als raadsleden, als collega's. Van de commissieleden heel veel geleerd. Allemaal ervaringen die ik mee ga leven in de rest van mijn leven, in mijn loopbaan. Ik werk nu als ambtenaar. En ik heb ook gezegd van, tot vandaag

mag je niet zeggen, die raadsleden, puntje, puntje, puntje. Vanaf morgen doe ik mee, want dan ben ik geen raadslid mee. Dus, ze zeiden daar houden we je aan. Vanaf morgen gaan we met zijn allen ... Ik zeg, dat is goed. Dus ik zit nu ook aan de andere kant en het raadslidmaatschap werkt daar zeker in mee. Wat ik nog wil zeggen is dat het mooiste wat je kan doen om jouw eigen stad, je gemeente, te leren kennen en daar ook echt veel voor te doen, is dus ook raadslid worden, want je leert je eigen gemeente, je stad, echt enorm goed kennen. Ik wist helemaal niet van bepaalde drempels af of van straten of van dingen. En ik denk, hebben we dat überhaupt. Nou, ja. En ik wil dus ook iedereen, ook de nieuwe mensen die gaan beginnen, lees je in, fiets ook een keer door een wijk waar je niet woont. Ga gewoon een keer echt die hele stad door fietsen, kijk wat er gebeurt. En vraag ook aan de mensen die nu weggaan of die er langer zitten van, wat zijn ... Waar gaat het eigenlijk over? Dus dat wil ik meegeven. Iedereen die blijft, heel veel succes de komende vier jaar. Zet het door. En ook de ... we zijn het niet altijd met elkaar eens, maar we zijn wel gewoon met zijn allen een hele mooie, ja, een raad, het bestuur van deze gemeente. Iedereen die weggaat, al dan niet gekozen, zeg ik, het ga je goed in je verdere leven. We komen elkaar vast nog wel een keer tegen. En iedereen die nieuw is, zeg ik, heel veel succes. Ik hoop dat je weet waar je aan begint.

De voorzitter: Marion Steijger.

Mevrouw Steijger: Ja, de eerste keer dat ik het helemaal heb uitgeschreven. Niet lang. Het is natuurlijk een voorrecht om twee keer afscheid te mogen nemen. En ik wil ... Ik kan al die mooie woorden zal ik niet herhalen. Ik vond het eigenlijk ontzettend leuk ... Het was niet de bedoeling om die derde keer terug te komen, ook omdat we elkaar dan weer fysiek mogen zien. En toen werden jullie allemaal ineens toch heel vertrouwd. Dacht ik, goh ja, dat is toch wel een ontzettend leuke periode. Maar daar wil ik het nu niet over hebben. Maar mijn ... De manier waarop ik naar de wereld kijk is toch altijd wel vaak wat analytisch. Daar wil ik jullie iets over vertellen, en dat heeft te maken met de verkiezingen die we net achter de rug hebben. Ik ga het voorlezen. Geachte collega's. Na vier jaar zit mijn politieke avontuur erop en geef ik het stokje door aan nieuwe raadsleden. Ik neem deze gelegenheid waar om nog één keer het woord te nemen. In de politiek gaat het namelijk om het woord, om taal, om woordkeus, om begrippen die gevuld worden met inhoud. Door die inhoud kun je politieke kleur en-of visie op de samenleving herkennen of ook zelfs een gebrek aan visie. Er is één begrip wat mij in deze zaal, zeker na de uitslagen van de laatste verkiezingen, al een tijdje bezighoudt. En dat begrip is, het volk. Voor veel mensen van mijn generatie en die daarvoor kleeft er aan het volk een naargeestige sfeer, zeg maar bruine kleur, das volk. Een hele wereld ging erachter schuil, en geen vrolijke wereld. Steeds vaker wordt er gesproken over het volk. Wat ... Wie worden daarmee bedoeld? Wie hoort er tot het volk en wie niet? Ik heb als eerste in mijn familie aan de universiteit gestudeerd. Mijn familie was trots op mij, ik was trots op mijzelf. Kom ik dan niet meer uit het volk? Mijn kinderen hebben niet gestudeerd. Horen die dan wel tot het volk? Wie wordt buiten gesloten en wie niet? Wanneer hoor je erbij en wanneer niet? Is het volk integer bedoeld? Gaat het om rechtvaardigheid? Is het vriendelijk? Zit er mededogen in? Of is het bedoeld om tweespalt te zaaien en om uit te sluiten? Het volk is voor mij een signaalwoord. Het wordt tegenover de elite, het partijkartel, tegenover de ander gesteld. Het is demagogie. Mieren en bijen horen tot één volk. Ze hebben dezelfde moeder en hetzelfde DNA. Mensen zijn allemaal uniek. Ieder individu komt en gaat op deze aarde en er zal nooit meer zo'n zelfde persoon op aarde wonen. Dat maakt ons zo bijzonder. Je kunt ook inwoners zeggen of bewoners, Haarlemmers, burgers, jongeren, ouderen. Als ik vanaf volgende week naar vijftien verschillende fracties luister, zal ik mijn oren spitsen bij het gebruik van het volk. En er zal bij mij een belletje gaan rinkelen. Heel veel succes en ook heel veel dank voor deze vier jaar.

De voorzitter: Dank je wel. Dan ga ik naar Lenke Verhoeff.

Mevrouw Verhoeff: Nou, daar sta je dan. Kan je van alles voorbereid hebben. Maar ja, hè. Ik vind dat Jasper al mooi iedereen zo een beetje heeft aangesproken die weggaat. En je blijft gezellig, Peter, als je naar me lacht. Ik hoop dat die mooi op je plaatje staat, die lach van je. Maar ik ben wel weer van mijn à propos. Ik ga dus niet iedereen die weggaat ... Ja, ik ga niet iedereen nog een keer, want ik vind dat Jasper dat hartstikke goed gedaan. Er zijn wel een paar hele kleine andere aspecten die ik wil aanstippen. En dan met name, wij kregen van het seniorenco... In het seniorenconvent een compliment van Jasper, die dat zeker de laatste periode, lange periode, heeft voorgezeten. Ik wil nog even terug naar die eerste keer. Ik was schaduw geweest, ooit hier ambtenaar en had toch een beeld van gemeenteraadsleden, zeker van fractievoorzitters, nou die mensen weten waar het over gaat. Dus ik kwam daar in dat seniorenconvent en ik zat daar, en na een half uur, weet ik nog, misschien was het al na een kwartier en duurde het heel lang, dat ik echt panisch heb uitgeroepen, waar ben ik terechtgekomen? Is dit de zandbak van de kleuterschool? Wie heeft het hardst op wiens hoofd geramd met het scheppie? Gelukkig is het beeld bijgedraaid. Ik vind het knap. Natuurlijk heeft Robbert er al geklust. Niet ten nadelen van jou. Ja, jij was ook maar de voorzitter van die vergadering. Maar Jasper, je hebt goed werk verricht. Het is echt een club geworden waar verstandige dingen werden gezegd. We waren het niet altijd eens, maar we kwamen er wel altijd uit. En ik denk dat dat heel belangrijk is. Dus ja, daar ben ik hel blij mee. Een beetje vergelijkbaar, maar dan begonnen wij wat vriendschappelijker aan de nieuwe coalitie. Daar vind ik het toch wel heel mooi van dat met name de wat kleinere partijen uit de oppositie zeiden van, jullie zijn het altijd eens dus alles is al voorgekookt. Ik herinner me eigenlijk alleen maar dat wij discussie hadden over wat er niet gelijk was. Dat we altijd elke keer een lijstje hadden van, ja, daar stemden twee partijen voor dit en die andere twee stemmen voor dat. Misschien heb ik onthouden waar we het niet over eens waren met zijn allen. Maar de coalitie was niet zo'n eenheid altijd, maar we hebben het wel mooi volbracht met zijn allen. Uiteindelijk hebben we het mooi volbracht met zijn allen. Tenminste, ik ben daar blij mee dat dat gelukt is op een behoorlijk stevige wijze. Wij hebben als fractie wel wat leden verloren, dat is heel jammer. En met name Marceline Schopman, wat voor mij als, nou ja, nieuw raadslid, gelijk fractievoorzitter, een hele warme steun was. Zowel sociaal van hoe ga je met bepaalde dingen om, hoe zorg je dat het team toch een beetje een team gaat worden. Want er waren echt wel vogels van heel verschillend pluimage. En als iemand dan door persoonlijke omstandigheden in het ziekteverlof terechtkomt, dan is dat best een aderlating in zo'n fractie. Dat heb ik echt een hele moeilijke periode gevonden. Uiteindelijk ben ik zelf ook even uitgevallen. Dat had weer met mijn persoonlijke omstandigheden te maken. En had ik gelukkig een fractielid die na enig overhalen toch bereid was om fractie... Ja, fractievoorzitter op dat moment zelfs te worden. En ik denk dat dat heel goed is verlopen. Ja, eigenlijk vond ik dit, na alle waarschuwingen van de vorige periode, waarin de raad scherp en elkaar ook wel vaak de maat nam, vond ik dit eigenlijk een hele fijne periode, omdat, zoals ook al anderen al zeiden, jullie hebben wel met zijn allen het goede voor ... Het beste voor zeg maar met de stad. Ook al zijn we het niet altijd met elkaar eens. Ik ga het nu even wat meer richting mijn eigen fractie houden. En jullie weten vast allemaal al wel dat deze man mij gaat opvolgen vanaf morgen. Daar ben ik heel blij om. Maarten Wiedemeijer wordt vanaf morgen ... Eigenlijk nu al voor ons. Ja. Ik vond dat ik vier jaar hard genoeg had gewerkt, dus hij gaat nu zijn schouders eronder zetten. En ook ... Nou, we hebben een hele jonge fractie en er wilde ook iemand vice fractievoorzitter, dus ik vind dat helemaal tof. Maar ik kijk nu even naar de mensen die hier nog zitten, maar binnenkort niet meer naast mij zitten. Dat vind ik ontzettend jammer. Ik weet van Isabelle al een tijdje dat ze ging stoppen. Maar ja, Isabelle is een echte verbinder geweest. Is ook een blok waar je op kon vertrouwen. Ze was ook weleens het absoluut niet met me eens, maar dat ging altijd wel altijd over duurzaamheid of het ging over groen of ... Altijd over van die onderwerpen, want jullie zeiden al, ze was eigenlijk ons tiende GroenLinkslid, nou ze was ook ons duurzame en groene geweten. Ik heb dus ook echt, misschien wel opgevallen, over een plas in Schalkwijk, daar heb ik een motie geschreven over zonnepanelen, want anders had ik alleen maar ruzie met haar gehad. Dus dat moest gewoon.

De heer Wiedemeijer: Wij waren ook voor hoor, maar goed.

Mevrouw Verhoeff: Nee, ze heeft ons allemaal overgehaald, Maarten, niet liegen. Zo is dat gewoon gebeurd. En uiteindelijk zijn we het er dan mee eens hè, want ze heeft motieven. Dank je wel, Isabelle. En ook zeker voor de gesprekken die wij toch af en toe hadden om elkaar te motiveren dat het toch echt heel leuk was. Dat was het ook als wij weer elkaar gesproken hadden. Daarom heb ik voor jou iets ... En als je het ... Ik hoop dat je me een keer uitnodigt om het te helpen opdrieken. Alsjeblieft. Ja, voor Bas. Bas was het geweten bij ons, of misschien is het tot vandaag, want vandaag is hij nog even raadslid. Het geweten als het ging over ons verkiezingsprogramma. Die ons dan ook scherp hield daarop. Dat was een stevige ... Jullie kennen hem als stevig debater in de commissie. Zo was hij ook in onze fractie. Maar uiteindelijk heb ik ook steun van hem gekregen en ben ik dus ook blij dat hij gewoon deze termijn vol heeft ... En vind ik het erg jammer dat hij er niet is. Ik hoop dat we hem nog een keertje spreken en dan zorgen we ook gewoon dat hij ... Nou ja, dat hij weet dat wij hem in ieder geval wel waarderen. En John. John, kijk, ik riep altijd ... Ik heb altijd geroepen, en Peter, ik hoop dat je het niet zo gemerkt hebt, maar ik vond mijzelf echt een cultuurbarbaar. Dat heb ik ook vaak uitgesproken. Ik heb daar niks mee, zei ik dan, gewoon niks. Ik vind dat het er moet zijn, omdat veel Haarlemmers het belangrijk vinden, maar ik heb er niks mee. Wat hij dan doet, dan sleept hij je mee naar allerlei gesprekken met An de Meester of naar andere dingen. En die zeggen dan allemaal dat ik helemaal geen cultuurbarbaar ben. Dus nou ben ik eigenlijk in twijfel wat ik ben. Maar dat geeft niet. Zo lang we John hebben om mij wakker te houden op ... John, ik dank je daarvoor. Sowieso ook voor altijd het luisterend oor. En als er iemand is die ontzettend trouw is, dan ben jij dat. Gewoon, ik kan me bijna niet voorstellen dat je niet iemand een keer een steuntje hebt gegeven, gewoon omdat het nodig was. En ik zie dat ook in de stad gebeuren. Hij was ook onze buitenpost. Als je John niet zag, dan was hij gewoon ergens wat aan het regelen of aan, nou ja, Jos lastigvallen omdat er eigenlijk weer eens iemand moest blijven of omdat er toch ergens en dakloze was. Het maakt niet uit hè, John, als het onrecht was, dan moest jij erachteraan. En als het niet voor jou is, als je het niet zelf lekker vindt, dan ga je het maar lekker delen, want je echtgenoot heeft je ook wel weer eens nodig. Alsjeblieft. En eigenlijk wilde ik daar maar mee stoppen, want de rest wil ook nog hele belangrijke dingen zeggen, denk ik zomaar.

De voorzitter: Dan is het woord aan Isabelle Wisse.

Mevrouw Wisse: Dank u wel, voorzitter. Ik wil jullie allemaal heel erg bedanken voor een ontzettend prettige tijd. Ik heb ook begrepen dat dit één van de meest milde en aardigste en fijne raden was die er zijn geweest tot nu toe. Ik wil iedereen die vertrekt natuurlijk alle geluk wensen, maar iedereen die blijft ook heel veel plezier. Ik heb zelf ook mijn raadlidmaatschap met ontzettend veel plezier uitgeoefend. Ja, onze fractievoorzitter. Ienke zei het al. We hebben wel turbulente tijden gekend in onze fractie. En ik zou onze nieuwe fractie heel veel geluk, gezelligheid, daadkrachtigheid, stevigheid en stabiliteit toewensen. Want op inhoud hebben jullie deze zeven zetels weer binnengehaald. Als het nu ook gewoon nog, ja, de gezelligheid heeft die jullie individueel allemaal hebben, dan zou dat echt een geniale formule zijn.

Mevrouw ...: Het was gezellig in de kroeg gisteravond.

Mevrouw Wisse: Ja. Ja. Nee, maar ik wens jullie echt alle geluk als grootste fractie. En iedereen, het gaat jullie goed. Dank je wel.

De voorzitter: John Oomkes.

De heer Oomkes: Dank u wel. Drie delen. Een dankwoord, een vermaning. U weet nog wel wat een vermaning is als ... Een vermaning is een christelijke oproep om de mensen serieus te nemen en om deze tijd gewoon met een waarschuwend blik te bekijken. Kerken in westelijk Nederland heten vaak De Vermaning. Dan heb je tot slot zelfreflectie. Eerst beginnen met het eenvoudigste. Laat mij zeggen dat ik als man van achter in de zestig, ik ben inmiddels sinds kort zeventig, in deze periode heel veel geleerd heb. Niet alleen voor wat betreft het samenzijn met mensen die tot de coalitie behoren, ook met mensen in de oppositie. En ik heb met mensen met verschillende krachten gewerkt, ook met verschillende eenheden gewerkt. Verbintenissen kunnen samenstellen die soms een beetje buiten de orde van de vergadering hebben gelegen, waardoor er dingen mogelijk zijn geweest waarin je de kracht van de democratie herkent. Ik ga een aantal mensen persoonlijk dank zeggen. Dat zijn uit mijn eigen partij Lenke Verhoeff en Isabelle Wisse. Dat is bij GroenLinks Peter van den Poel en Sacha Schneiders. Dat is bij het CDA Mostapha El Aichi en bij de Actiepartij Gertjan Hulster. Dit zijn mensen die ik bij uitstek waardeer om hun inzet voor de noden van de gewone mens. In het college blijft één naam over voor mij, dat is die van Floor Roduner. Floor, het is niet gebruikelijk om te zeggen hier, maar je steekt echt met kop en schouders boven alles uit wat we hier bestuurlijk hebben. Dan de vermaning. Ik las vandaag een stukje in de krant waarin een aantal betrokken Haarlemmers riepen dat wij meer naar de wijkraden moeten. Dat zijn lichamen die vaak met twintig procent van de stemmen worden gekozen, en dat zal dan blijk geven van hun begrip van nieuwe democratie. Ik vind dat raadsleden, schaduwraadsleden, bij uitstek zich moeten begeven onder de mensen zelf. Die moeten het kloppend hart van de buurten volgen en de werkelijke structuur van de stad proberen te doorgronden. Dus de mensen die op scholen werken, mensen die in jongerenorganisaties actief zijn, de wijkwachters, de podia, de clubs, de volkstuinten, de buurten. Dat is heel veel werk, maar dat is eigenlijk de essentie van ons werk. De verbinding zijn tussen de stad en de raadzaal. Het bestuur en de mensen die wij mogen helpen besturen. Dus ik zou dit stukje van mijn betoog willen afsluiten met een oproep. Hou op met het in zichzelf gekeerd zijn. Denk niet dat een kring zoals deze er is voor jezelf, met alleen maar het uitzicht op de mensen aan de overkant van de tafel. Tot slot. Dat hoort bij een maatschappelijke, culturele vermaning. Cultuur, ik heb het vaker gezegd, dat is een tak van industrie geworden. Eén van de belangrijkste doobers van onze samenleving. Zodra de volkshuisvesting is opgelost, dat gaat nog tien-vijftien jaar duren, Floor, dan ... En zodra het onderwijs een onvoorstelbare vernieuwende kracht heeft te werk gesteld, dan moeten wij die cultuursector op orde zien te krijgen. Waarom? Omdat het onze samenleving kleurt. Al deze sectoren die ik net genoemd heb, het onderwijs voorop, de volkshuisvesting, en ook de cultuur, die staan te veel op afstand van de raad. En daar hebben wij een zaak in te doen. Het belangrijkste onderwerp daarbij, en dat hebben wij niet op orde gekregen de afgelopen vier jaar, is de toekomst van het Frans Hals Museum. Ik weet het, een nota die nu naar de komende raad wordt doorgeschoven, die noemt het probleem, maar die presenteert geen oplossing. Ik heb elders in een publicatie gezegd dat we dringend aan een tienjarenplan toe zijn, willen wij gewoon iets van het Frans Hals Museum over kunnen houden. En daarbij is huisvesting punt nummer één. Dus oproep aan de nieuwe raad, als u daar wat aan wilt doen, graag, het is prio één geworden. Dan tot slot zei ik, zelfreflectie. Ik ben een echte Haarlemmer. Ik heb geprobeerd vanuit het belang van iemand die zich bewust is van zijn identiteit en die van de stad te handelen. En ik heb daar heel veel van geleerd. Ik wil de nieuwe raadsleden en de nieuwe schaduwen zeggen dat we eerst aan de slag moeten met de oude democratie. Dus de wijken in, een luisterend oor bieden, zorgen dat je je zaken kent. En daar wens ik je heel veel sterkte bij. Dank je wel.

De voorzitter: Ja, dan ga ik naar D66. Dan zit ik even te kijken wie ik het eerste het woord geef. Ik kies toch voor Meryem Çimen.

Mevrouw Çimen: Ja. Veel dank, voorzitter. Als eerst wil ik toch meegeven dat we een enorm mooie periode achter de rug hebben gehad. En we gaan morgen degenen die blijven natuurlijk in het zonnetje zetten, dus

daarom focus ik nu even op degenen die ons gaan verlaten. Als eerst heel veel dank aan iedereen die vanavond voor het laatst hier aanwezig is. We zijn allemaal op onze eigen manier verknocht aan onze stad. We hebben allemaal onze eigen intrinsieke motivaties om überhaupt die verantwoordelijkheid te pakken en ons in te zetten voor Haarlem om het beter te maken, om het mooier te maken. En daar heb ik niks anders dan respect en waardering voor. Dus veel dank voor al jullie inzet. Maar permiteer mij, vergeef mij, ik ga mij toch heel even focussen op deze twee kanjers hier, degenen van wie hier afscheid gaan nemen. En laat ik beginnen met onze grote vriend, Misja de Groot. Ja, je hebt gewoon zoveel energie, humor en zo'n grondhouding van, het glas is altijd half vol. En zelfs als jij scherp en tegendraads kan zijn in die commissie ontwikkeling, nou ja, niemand kan eigenlijk echt boos op je blijven. En iedereen denkt ook eigenlijk wel, van ja, jongens hè, wat is hij nou weer ... Maar we mogen we je toch wel ook heel graag hè. Dus zo doe je dat. En jij bent van de complexe vraagstukken met een enorme voorkeur voor het fysieke domein. Daar gaat jouw hart sneller van kloppen. En jij zet jou ook enorm in allerlei andere verschillende rollen als penningmeester van de fractie, als lid van de rekenkamercommissie, als, nou ja, elke kadernota behandeling en begrotingsbehandeling, chef moties en amendementen. Ieder jaar was jij weer de sjaak. Dus nee, jij hebt gewoon enorm veel gedaan en ingezet voor de partij, voor de stad, waarvoor we jou enorm veel danken. En nou ben jij, nou ja, na al deze jaren de stad te hebben gered elke donderdagavond, ga jij het volgende avontuur aan met jouw vrouw, met jouw kinderen. Het Spaanse avontuur. En dat gaat deze zomer natuurlijk gebeuren. Wij hebben daar nog wel even moeten slikken toen je dat aankondigde dat nieuws. Wij hebben daar een traan bij gelaten. We moesten daar even een drankje op drinken, want we hadden toch eigenlijk wel anders gehoopt en verwacht. Maar uiteraard gunnen wij jou en jouw gezin niks dan goeds. En we komen hopelijk nog een keertje met de fractie een heidag of een heiveekend of iets dergelijks jou lastig vallen in dat Spaanse ... De hele raad. Nou, daar gaan we nog eens even goed over nadenken. Maar heel veel dank, echt ontzettend veel dank. Ja, en dan Dilia. Jos die heeft al een beetje het gras voor mijn voeten weggemaaid hè. Zestien jaar lang heb jij je verdienstelijk gemaakt voor onze afdeling, voor deze stad, in verschillende rollen. Jij hebt ons door roerige en turbulente tijden heen gesleept. En elke keer zaten wij hier toch weer in de raad, in de commissie en was het toch rustig en hebben wij gewoon netjes gestemd en alles gewoon, nou ja, naar buiten toe gewoon heel rustig opgepakt. En ja, dat heb je eigenlijk allemaal gedaan vanuit een intrinsieke motivatie om het goede te willen doen, om de stad mooier te maken. En ook vanuit een gevoel van, ik wil verantwoordelijkheid nemen. En daar ben jij nooit voor teruggedeinsd, dus dat is ontzettend mooi om te zien. Jij bent ook degene die mij erbij heeft gehaald in de zomer van 2017. Het was een goede kop koffie en een mooi gesprek en daar ben ik je nog altijd dankbaar voor, dus veel dank. En nou ja, ik denk dat we het je de afgelopen periode niet zo moeilijk hebben gemaakt als die periode daarvoor, dus daar ben ik heel blij mee. Voor mij was het wel echt als in een warm bad terechtkomen. Ja, en iets wat mij toch altijd wel bij zal blijven hè, het politieke handwerk. Ja, geen enkele Haarlemmer die het ziet, maar als een raadsvergadering rustig gaat en ordentelijk verloopt, dan is er heel veel handwerk verricht achter de schermen en dan was je toch altijd weer onze rots in de branding en degene die toch altijd wist van, wat doet die fractie nou? Al hebben we je wel een keer verrast met een vuurwerkmotie. Toen was het even schrikken.

Mevrouw Leitner: Nou, potverdorie.

Mevrouw Çimen: Wat gebeurt er? Verdeeld stemmen.

Mevrouw Leitner: Ja.

Mevrouw Cimen: Ja, we moesten je wel een beetje scherp houden hè. Nou ja, goed, we hebben ons best gedaan. Nee, maar even alle gekheid op een stokkie. We nemen natuurlijk niet in het echt afscheid van jullie. We gaan gewoon lekker contact houden. En ja, we gaan jullie wel enorm veel missen. Dus veel dank.

De voorzitter: Dilia Leitner.

Mevrouw Leitner: Laatste keer. Nou wilde ik dus eigenlijk mijn familie gaan bedanken die hier op de tribune zat. Maar die trekken dat niet hoor jongens, dit is echt ... Dus als ze nog mee luisteren. Nee, na twaalf jaar neem ik afscheid van deze raad en dat doe ik met gemengde gevoelens. Het was mijn lust en mijn leven, maar ook na twaalf jaar is het gewoon mooi geweest en tijd voor een andere en nieuwe uitdagingen in mijn leven. Ik ga niet iedereen bedanken, ook omdat ik niemand te kort wil doen. Maar ik ben jullie allemaal heel erg dankbaar. Maar ik licht dus een paar mensen er toch uit. In deze periode heb ik maar liefst vier fracties meegemaakt. Deze fractie is mijn laatste en ik ben jullie heel veel dank verschuldigd. Wij hebben het gewoon goed gehad met elkaar deze periode. En een speciaal woord van dank voor Misja. Want wij nemen nu samen afscheid, maar dat hadden we niet zo gepland. Je hebt vriend en vijand verrast met je avontuurlijke stap om te gaan emigreren. Ik wens je daar het allerbeste toe met mooie, nieuwe avonturen. Je was een super fijne college in de fractie. Altijd goed om erbij te hebben, stabiele factor. Je hebt altijd het D66 geluid goed verwoord. We hebben heel veel plezier gehad samen. Dank voor de fijne samenwerking. Het is nu aan de nieuwe fractie om dat D66 geluid hier te laten horen. Maar wij laten het goed voor ze achter. En ik ... Wij hebben ... Ja, ik heb daar ook alle vertrouwen in en daar heb ik een kleinigheidje voor jullie meegenomen. Alsjeblieft, alsjeblieft. En voor Joris natuurlijk, die hoort er ook bij. Ook een bijzonder woord van dank voor Louise. Want jij was ervan af heet begin bij. Vanaf 2004 zetten wij allebei onze eerste schreden door de fractievergaderingen toen te bezoeken. Ik zat in een andere levensfase dan jij, maar we zijn toch toeschouwers en ook deelnemers geweest aan elkaars politieke carrière. Ik heb heel veel van je geleerd. Dank voor je gezelschap en je luisterend oor. En ik hoop je gewoon af en toe nog eens te zien en te spreken. En als jullie mij toestaan, ik wil van deze gelegenheid toch ook graag gebruik maken voor enige korte bespiegelingen. Ik hoop dat jullie mij dat na twaalf jaar dat geduld nog met mij hebben. De opkomst bij de verkiezingen twee weken terug was laag. En de analyse is dan heel snel, de burger vertrouwt de politiek niet meer en de politiek moet maar wat harder gaan werken of zoiets. Maar De Speld kopte grappend, de politiek vertrouwt de burger niet meer. En zo is het ook, het is allebei waar. Het niet de schuld van de één of de ander, het is een vraagstuk voor de hele maatschappij. En in dat licht viel mijn oog op, in de hele coronaperiode, op een observatie van de naar Denemarken verhuisde hoogleraar Rudi Westendorp, hoogleraar ouderenkunde. Hij zegt, in vergelijking met Denemarken, in Nederland praten ze veel over polderen, maar ze doen het niet. Ze luisteren namelijk niet. De Deense corona-aanpak bestond uit luisteren, kijken naar behoeftes en belangen. En dat begrijp ik natuurlijk als marketeer ook heel goed. En zo hield de overheid het vertrouwen in de corona-aanpak hoog. En dat is een hele algemene les. Niet meer praten, maar meer luisteren. Dat geldt voor de gemeente, dat geldt ook voor sommige inwoners. Wij zijn al dat praten met elkaar soms zo zat dat we gaan schreeuwen. Maar dat werkt dan helemaal averechts, want dan luistert helemaal niemand niet meer. We moeten de Haarlemmers ook gewoon meer, in plaats van meer informatie, ook gewoon de dilemma's en de problemen geven en vervolgens relevant geduld hebben. Vond ik een mooie term. Uiteindelijk ben ik toch gewoon blij om in een democratie te wonen. Ik weet gewoon geen beter alternatief. Dat betekent dat sommige mensen er wat aan moeten doen, en wij doen dat hier met zijn allen. Ik ben er toch wel een beetje trots op dat ik daar mijn kleine bescheiden bijdrage aan heb mogen leveren. Ik haalde daar ... Zoals Meryem ook terecht zegt, mijn motivatie op de lange termijn haalde ik uit het leveren van een bijdrage aan dit proces. Ik heb het graag gedaan, ook al was het soms ondankbaar, ook al was het soms onzichtbaar. Samen besturen we de stad en ik huldig dan ook het compromis. Het compromis is geen zwaktebod, het is de kracht, het is de kern van onze democratie, en al

onze verschillende invalshoeken maken uiteindelijk een besluit beter. Dat geloof ik oprecht. En alleen daarom al zou als D66 de absolute macht zou verwerven, zouden we het daarom onmiddellijk weer delen. Alhoewel Meryem daar misschien anders over denkt. Ten slotte een boodschap voor alle vrouwen die denken dat de politiek niks voor ze is, als ze luisteren. Louise zegt altijd, politiek is niet voor slappe wijven. En ik vind dat een heerlijke uitdrukking. Hij is alleen niet zo heel erg wervend. Dus ik zeg ... Ik zeg, als je kinderen kunt opvoeden, dan kun je ook in de politiek. Want als je dat kunt, dan kun je namelijk onderhandelen en dan kun je samenwerken en dan kun je streng zijn, dan kan je invloed uitoefenen. Dan kun je ervoor zorgen dat alles op rolletjes loopt en niemand meer weet hoe het kwam. Moeders zijn geen slappe wijven, eigenlijk alle vrouwen niet. Ik dank jullie allemaal voor deze hele bijzondere periode in mijn leven.

De voorzitter: Dank je wel. Misja de Groot.

De heer De Groot: Ja. Dank u, voorzitter. Dat mag ik dan toch nog een keer zeggen. Ik wil één groep nog in het zonnetje zetten die ik nog niet gehoord heb, en dat zijn onze partners. Want we weten allemaal hoe sexy de positie en functie van raadslid is, dus daarom is het aantal vrijgezellen in deze zaal op één hand te tellen. En terwijl wij hard moeten ... En terwijl wij hard moeten werken, zijn het onze partners die zorgen dat het thuis ook gewoon doorloopt. En daarom wil ik een dankwoord uitspreken aan al onze partners, maar natuurlijk ook specifiek aan de mijne. Dus Dorenda, lieverd, als je kijkt, dank je wel dat ik acht jaar lang met deze geweldige mensen heb mogen buiten spelen. Dank jullie wel.

De voorzitter: Dank je wel. Peter, Peter van Kessel.

De heer Van Kessel: Ja. Dank u wel, voorzitter. Vanavond nemen wij niet alleen als raad, maar ook als VVD-fractie nemen wij afscheid van een levende legende, een mastodont, een coryfee, iemand met de illustere bijnaam mister beheer. En de mensen thuis die zitten te kijken, die denken, hoe kom je nou eigenlijk aan zo'n bijnaam mister beheer? Hoe kom je daar nou aan? En dat begon denk ik allemaal twaalf, misschien nog wel meer jaar geleden toen Jeroen een klein Jeroentje was en zich met nog groen achter zijn oren zich meldde hier bij de gemeenteraad en als schaduwraadslid de commissie beheer in ging. En hij heeft keihard gewerkt. Keihard gewerkt voor de Haarlemmers. Hij heeft goed geluisterd naar de Haarlemmers. En wat er dan gebeurt, dan wordt je raadslid in de commissie beheer uiteraard. En na weer heel hard werken en goed luisteren naar de Haarlemmers wordt je op een gegeven moment voorzitter. En als je voorzitter van de commissie beheer wordt en je doet dat ook nog een keertje meer dan weergaloos, dan mag je met trots de naam mister beheer voor de rest van je leven met je meenemen. Ja, en zoals ik al zei, het valt ons ontzettend zwaar als fractie. Want Jeroen, wat moeten we zonder jou doen? Jeroen, en jullie kennen hem allemaal, is iemand met een hart voor een ander en altijd heel erg zorgzaam. Dat is ... Dat zie je in zijn professionele leven bij KLM als purser. Altijd uitkijken naar de rest van het personeel of dat allemaal in orde is. Kijken of de mensen aan boord het allemaal goed hebben. Dat is wat Jeroen doet. Maar Jeroen doet nog veel meer, ook nog naast dit raadswerk. Jeroen heeft in de cliëntenraad van Spaarne Gasthuis gezeten om de belangen van de patiënten te behartigen. Heb je heel goed gedaan. Jij hebt je de afgelopen jaren ontzettend hard gemaakt voor de LHBTI-gemeenschap. En vooral de jongeren daarin. Ook geweldig werk wat jij daarnaast hebt gedaan. En daar, ook daar, is Haarlem jou ontzettend dankbaar voor. Totdat op een zeker moment in de afgelopen periode ik Jeroen, of we Jeroen de stap zagen maken naar de regio Zuid-Kennemerland. En dan denk je, wat gebeurt daar? Wat heeft iemand in de regio Zuid-Kennemerland te zoeken? En wat blijkt? Op het moment dat je ambities hebt met Haarlem, op het moment dat je de bereikbaarheid in Haarlem wilt aanpakken, op het moment dat je hart eigenlijk nog groter en nog verder reikt dan alleen het Haarlemse, dan ga je iets verder kijken. En eigenlijk op dat moment wisten we het al, Jeroen is te groot geworden voor Haarlem en Jeroen gaat onze fractie waarschijnlijk

verlaten. En dan weten we natuurlijk, hebben we al een klein vermoeden waar dat pad heen gaat leiden. En ik hoop dat je naast al dat geweldige werk wat je al doet, dat we ook in de regio of ook in de provincie nog veel van je gaan zien en je nog vaak gaan tegenkomen. We komen je ook zeker opzoeken. En daar wensen we je oprecht alle goeds bij. Hebben we nog een cadeautje natuurlijk, want je laat iemand natuurlijk niet zomaar weggaan. En deze ambtenaar heeft natuurlijk hele goede ideeën, dus ... We hebben hem niet zo mooi ingepakt. Maar wij hebben ... Maar wij dachten, als Haarlemse VVD-fractie willen wij in ieder geval een Haarlems cadeau meegeven. We willen Jeroen ook een lokaal cadeau meegeven. Dus we hebben één van stads bekendste striptekenaars gevraagd om jou te vereeuwigen in een strip. En die gaan we jou meegeven. Ik ga hem voor de camera natuurlijk even laten zien. Alsof die muur nog niet vol hangt bij Jeroen. Het ga je goed, kerel.

De heer Boer: Fantastisch.

De heer Van Kessel: Dank jullie wel.

De heer Boer: Leuk zeg. Heel mooi. Gaaf.

De voorzitter: Blijf staan, Jeroen. Jeroen, Jeroen.

De heer Boer: Ja. Dank u wel, voorzitter. Nou, ik moet zeggen dat ik best wel een beetje emotioneel ben na zoveel mooie woorden natuurlijk. Ja, twaalf jaar in deze raad. En het is een ontzettende mooie tijd voor mij geweest en ook een ongelofelijke eer om mij voor deze mooie stad te mogen ingezet hebben. Ik heb ontzettend veel beleefd. We hebben natuurlijk prachtige begrotingsdiners gehad. We hebben in de Buggy's gestaan met de ene keer heel veel mensen en de andere keer zelfs een keer een burgemeester. We hebben veel wijntjes gedronken in Vihh. We hebben zelfs met een aantal op een marineboot vastgezeten, van toen de oud VVD-fractievoorzitter, Ed Veen, kapitein van dat fregat, volgens mij zeg je dat zo netjes. Commandant. Maar ja, een storm die zorgde ervoor dat we niet terug konden gaan en we kwamen vast te zitten op die boot. Nou ik kan u zeggen, er zijn ergere plekken om vast te komen zitten dan een boot vol met matrozen. Dus dat was ... Dat was prima. Maar goed, dat waren natuurlijk de avonturen. Maar politiek is vooral mensen. En ik ga toch een hele rits mensen bedanken. En ik ga beginnen met mijn eigen fractie. Want ik heb het ontzettend leuk met jullie gehad. Jullie zijn slim, sociaal en echt ook ontzettend grappig. En ik kijk jullie nu aan, maar ik kijk ook natuurlijk naar Eloy en Alexander en naar Wouter, die er nu niet is, naar Joris en Peter. Ik heb echt ontzettend veel lol met jullie gehad. En jullie hebben het vaak denk ik wel hier in deze raadzaal gezien, we hebben ook ontzettend veel met elkaar gelachen. Dank daarvoor. Ik dank het bestuur en de leden van de VVD dat ze al die jaren vertrouwen in me hebben gehad en elke keer een mooie plek hebben gegeven op deze ... Op de kieslijst. Ik dank de griffie medewerkers. Carla, Daphne, Françoise, Elise, Marjanne. Ik vergeet er nog een paar, maar jullie waren echt m'n steun en toeverlaat in deze periode. Ik had dit niet zonder jullie gekund. Dank daarvoor. Ik dank de bodes. Ik moet Ben speciaal bedanken. Gelukkig dat je nog even binnenstapt, Ben. Want u weet, ik ben natuurlijk een groot vliegtuig fanaat. Maar Ben is misschien nog wel een grotere KLM-liefhebber dan ik. Dus Ben, dank voor al je diensten, hartstikke fijn. Ik dank ook Marnix, onze griffier. Ik ben er ook heel erg trots op dat we met de groep raadsleden en natuurlijk de werkgeverscommissie, zo'n goede griffier hebben kunnen binnenhalen voor onze stad. En ik wens je veel succes bij al het werk wat je nu nog gaat doen. Dank daarvoor. Dan kom ik uiteraard bij de presidiumleden. Want, jongens, ik heb ze nog niet gehoord, maar ik moet jullie wel ook heel erg danken. Want we hebben wat discussies gehad deze periode. Digitaal vergaderen, fysiek vergaderen, hybride vergaderen, met schermen, zonder schermen, insprekers wel-niet, insprekers fysiek wel-niet. Nou we hebben er avonden mee kunnen vullen. Maar los van die discussie hebben we het ook gewoon ontzettend leuk met elkaar gehad, want het was wel heel erg gezellig ook als we

in de kamer van Jos koffie zaten te drinken en allerlei zaken doornamen. We hebben hard gewerkt, maar we hebben ook veel lol gehad. Dus Isabelle, dank. Ziggy, dank. Bas, dank. Dilia, dank. Even kijken. Louise, dank. Lenke, dank. Volgens mij heb ik iedereen nu gehad uit het presidium. Uh, Ron. Ron, mijn goede vriend. We zitten niet voor niks naast elkaar. Dus Ron, dank ook voor je presidiumwerk. Ik wil ook twee oud-fractiegenoten bedanken. Sorry dat ik zoveel tijd neem, maar ik wil het toch gewoon graag doen. Ik wil Pea Bosma bedanken en Rob de Jong. Ze hebben mij in de beginjaren heel erg gesteund en daar ben ik ze heel erg dankbaar voor. Maar ik wil ook Louise bedanken. Want Louise, jij was één van de eerste die buiten mijn eigen fractie naar me toe kwam en eigenlijk enthousiast was over mijn optreden. En je hebt me sindsdien al die hele periode bijgestaan met tips en raad. Daar ben ik je heel erg dankbaar voor. Je was er ook bijvoorbeeld op de begrafenis van mijn vader, dat heb ik heel erg kunnen waarderen. Je bent een bijzondere vrouw en dank voor alles wat je deze periode hebt gedaan. Dan moet ik even goed nadenken of ik niet iemand nu ben vergeten om te bedanken. Ja. De wethouders van de commissie beheer, want daar heb ik ook een speciale band mee opgebouwd als commissievoorzitter. Dus ik wil jullie ook toch bedanken ... Of, niet toch, ik wil jullie bedanken. Robbert, dank je wel voor je samenwerking. Ik heb het echt altijd heel erg gevoeld als dat we samen een team waren en dat we het beste probeerde te halen uit de commissie beheer. Eva. Het is heel kort en krachtig geweest, maar datzelfde geldt voor jou. Ik vond het heel fijn dat je plaats wilde nemen. En ik wil uiteraard Marijn Snoek ook nog eventjes noemen en bedanken. Ik neem nu afscheid van jullie. Ik wens jullie allemaal het allerbeste. Ontzettend dank voor deze mooie tijd in mijn leven en het ga jullie allemaal goed.

De voorzitter: Dank je wel. Jan Klaver.

De heer Klaver: Voorzitter, dank u wel. Ik sluit me aan bij de woorden van dank van Sander voor de ondersteuning. Ik sluit me aan bij de woorden van respect van Peter voor alles wat respect verdient en waar jij je over uitgesproken hebt. Want aansluiten, dat is de methode, hè Jeroen. Daar wees je ons laatst nog op. Ik ... In deze vier jaar heb ik opgetrokken met in de commissie ontwikkeling met een aantal mensen en die wil ik heel hartelijk bedanken. Ik denk dat ik dat mede namens Jurrit doe. Heel veel dank aan alle leden van de commissie ontwikkeling. En ik wil stilstaan bij een paar leden van de coalitie, bij Melissa. We hebben vaak met verwondering geluisterd, maar we hadden wel gemeenschappelijk dat de verduurzaming van het wonen, van de woning, dat dat heel belangrijk is. En ik vond het dus ook fantastisch om van haar haar eerste boek in ontvangst te mogen nemen. Met Peter hebben we samengewerkt intensief in de commissie ontwikkeling. En Peter die heeft op een paar politiek geladen momenten heeft hij stuurmankunst getoond namens GroenLinks, op een manier dat ik dacht, nou dat had wel vaker gemogen. Ik dank Misja. Wij hebben elkaar eigenlijk echt meteen al leren kennen in het debat over de openingstijden op de radio. Toen waren we het ontzettend oneens. En wat vond ik dat je de kleine ondernemer in de detailhandel liet barsten. Maar vervolgens zijn we het eigenlijk heel vaak heel erg eens geweest met elkaar in de commissie ontwikkeling en konden we elkaar heel goed vinden op de standpunten. En ik dank ook Joris voor de energie, en ik wens hem heel veel plezier in de nieuwe raad, in de volgende stap in de realisatie van je ambitie. En als ik kijk naar de andere coalitiepartner, de Partij van de Arbeid, dan zie ik Maarten. En hoe driftiger Maarten werd, hoe meer ik daarvan genoot. En als Lenke driftig wordt, dan dacht ik, nou, nou moet er een uitgestoken hand komen. Dus dank iedereen in de commissie ontwikkeling. In het laatste half jaar heb ik nauw samengewerkt met weer Peter in de commissie bestuur, met Thessa en met Isabelle. En dat ging eigenlijk heel erg vanzelf, heel erg soepel. Dus dank daarvoor. Ook dank aan de wethouders die zich meestal heel open en kwetsbaar hebben opgesteld. En dat heeft geleid tot mooie discussies en mooie gesprekken. Dank aan Jos. Wat ben ik blij dat jij ja hebt gezegd tegen een nieuwe termijn voor deze stad. En wat ben ik blij dat de raad ook ja heeft gezegd tegen die nieuwe stad. Want ik denk dat jouw burgemeesterschap een zegen is voor deze stad, dus ik wens je daar nog heel veel plezier bij. Dank aan mijn fractiegenoten. Dank aan, ja, Eva zie ik dan ook maar nog even als

fractiegenote in die voorbije drie en een half jaar ofzo. En ja, veel van je geleerd, Eva. Ik ga naar Mostapha. Wat had ik jou gegund dat je nog een periode door kon gaan in deze raad. Het is niet zo. Maar zoals de burgemeester al zei, misschien komt dat ook nog wel weer. Maar wat had ik het je gegund. Jurrit, dank voor onze kameraadschap in de commissie ontwikkeling. We hebben veel samen opgetrokken en dat ging eigenlijk fantastisch. Ron, dank voor jouw bijdrage aan de fractie. Jij gaat door met Petra. Het CDA is nog lang niet klaar met Haarlem. Jullie gaan door en wij staan jullie schouder aan schouder bij de komende periode. En dat ga ik doen als commissielid in het bestuur. En, burgemeester, dat zie ik als een promotie. Dank u wel.

De voorzitter: Mostapha El Aichi.

De heer El Aichi: Dank je wel, voorzitter. Beste mensen, allereerst wil ik mijn fractiegenoten ontzettend bedanken voor de fijne samenwerking afgelopen jaren. Ik ben trots op wat wij de afgelopen jaren bereikt hebben en betekend hebben voor de bewoners van onze mooie stad Haarlem. Ik wil alle raadsleden enorm bedanken voor de samenwerking. Mijn grote dank gaat naar de raadsleden en de schaduwraadsleden van de commissie samenleving met wie ik de afgelopen vier jaar intensief heb samengewerkt. Ik wil in het bijzonder mevrouw Çimen, Meryem, en Najim enorm bedanken voor de goede samenwerking de afgelopen vier jaar. Wij hebben de afgelopen periode heel intensief met elkaar samengewerkt, vele malen samen een bezoekje gebracht, bijvoorbeeld Anton Pieckhofje. Even kijken hoor. En onlangs hebben wij samengewerkt aan een initiatiefvoorstel onder de titel verzilver het Haarlems sportkapitaal. Dit initiatiefvoorstel wordt binnenkort in de raad ingediend, neem ik aan. Verder wil ik alle anderen bedanken. Mede dankzij jullie kijk ik op mooie jaren terug. Ik wil het college van B&W, het ambtelijke apparaat, de griffie en de bodes bedanken voor de samenwerking. Ik wens de nieuwe raad, oppositie, coalitie, een fijne periode toe. Beste collega's, afscheid nemen is nooit leuk, maar afscheid is de deur naar de toekomst. Ik dank jullie wel.

De voorzitter: Dank je wel. Anne Feite Bloem.

De heer Bloem: Ja, voorzitter, er wordt hier naartoe gefluisterd, het hoeft niet. Ja, voor iedereen die blijft, jullie zullen eraan moeten wennen, meer fracties. En zeker al die nieuwe mensen hebben dezelfde neiging als ik, dat ze hun eigen stemgeluid best graag horen. Maar gelukkig zijn jullie van mij gewend dat ik bescheiden ben. Nee, dat ben ik niet. Ja, iedereen bedanken. Ik heb ... Het was maar een invalbeurt, maar iedereen die ik wou bedanken heb ik wel een interruptie gegeven in de commissie of in de raad. En dat podium heb ik mensen met alle liefde gegeven. Het was een rare invalbeurt, dat had veel met corona te maken. En ook echt wel heel tegenstrijdig af en toe. Want ik heb nog nooit, ik heb het al eerder gezegd, zo'n hartvochtig presidium meegemaakt als het ging om raadsleden de ruimte te geven om digitaal mee te nemen. Maar aan de andere kant heb ik niet zoveel warmte ervaren van jullie allemaal toen het niet goed ging bij de geboorte van mijn zoon. Dat was heel tegenstrijdig. Het was ook raar. Ik merkte ... Mensen hebben het gezegd dat men aardiger voor elkaar was. Ik miste het debat weleens. Ik miste ... Ik heb veel commissies meegemaakt dat we elkaar ook met de nek aankeken, want dat deden we letterlijk, en vooral onze statements deden in plaats van dat we met elkaar in debat gingen. En ik zou de blijvende en misschien ook de nieuwe raadsleden vooral mee willen geven, dat is de volgende periode geen optie. Want er is wel impliciet bij stilgestaan, want er is wel iets bijzonders aan de hand. Deze periode komen er weer voor het fascisten in de raad. Ja, we hebben in de jaren '90 ook wel een paar xenofobe gasten gehad, maar niet van deze Holocaust bagatelliserende democratie en rechtsstaat ondermijnende repaille, dat heeft Haarlem niet gekend, denk ik, sinds de Tweede Wereldoorlog. En dat geeft nieuwe raadsleden een verplichting mee. Want het is makkelijk als één van deze mensen een uitspraak doet, om die te negeren. Dat lijkt me ook heel verstandig om alle baggervoorstellen die ze doen niet te steunen, ook niet als ze goed lijken. Maar wat we niet kunnen doen, is als zij argumenten gebruiken, als zij

haat verspreiden in deze raad, dat onbeantwoord laten. Het is de opdracht aan jullie om ervoor te zorgen dat we niet het normaliseren door het weg te zwijgen. Haat gaat niet weg door ervan af te staan. Haat gaat alleen weg als we de confrontatie aan durven te gaan en ook het debat aangaan als het plaatsvindt. Dat is mijn vurige hoop voor deze raad. En het gaat wel iets breder dan alleen dat. Want deze verkiezingen keek ook de kiezer ons meer met de nek aan. Weer een lagere opkomst, weer meer mensen die ons de rug hebben toegekeerd. Ook dat kunnen we niet laten begaan. En niet alleen de raadsleden die gaan zitten, maar het is een grotere opgave. Voor de raad zijn de opgaven wel duidelijk. Want ja, in oost is er veel onvrede ook over Domus. En in meerderheid is veel onvrede over IVORIM. Dat kunnen we ook niet weg zwijgen. Wij moeten ervoor zorgen dat we in gesprek gaan met de mensen. Niet wegstijgen, luisteren. Het is eerder gezegd. En dat kunnen we, de raad, niet alleen. Ik doe ook in die zin een oproep aan iedereen die vertrekt. Wij komen ... De meesten van ons komen uit een bubbel van allemaal mensen die wel gestemd hebben. Laten wij die verantwoordelijkheid nemen om ook mee ervoor te zorgen. Mee te bouwen aan onze democratie. Want onze democratie staat onder druk. De geschiedenis leert ons dat als wij niet opletten, dat de onverschilligheid verandert in frustratie, dat de frustratie verandert in woede en de woede in haat. En als de haat wint, verliezen wij de democratie en de toekomst voor onze kinderen. Ik hoop dat we samen de uitdaging aan kunnen gaan en gaan knokken voor de problemen van mensen. De mensen laten zien dat democratie werkt, de mensen laten zien dat we iets aan armoede kunnen doen, de mensen laten zien dat we samen iets aan klimaat kunnen doen. Samen ervoor zorgen en laten zien dat democratie werkt.

De voorzitter: Sibel Özogul.

Mevrouw Özogul-Özen: Ja. Deze prachtige woorden van mijn collega kan ik niet evenaren, maar ik wil wel heel kort in ieder geval alle raadsleden bedanken die vandaag afscheid nemen voor de fijne samenwerking. Heel veel is bedankt. Griffie is bedankt, de bodes zijn bedankt. Maar ik wil ook de mensen die ten tijde van corona en nu nog er voor ons waren, beeld- en geluidstechnici bedanken, maar ook de ICT. Wanneer het niet ging zoals de burgemeester zei, of wanneer we niet wisten wat we moesten doen, ze stonden voor ons altijd klaar, ook in de avonduren. Voor Anne wil ik ook heel kort iets zeggen. Jij bent bij de SP gekomen eerst als fractiemedewerker, later als afdelingsvoorzitter om de afdeling op te bouwen, vervolgens in de gemeenteraad. Toen ben je helaas, omdat we een zetel verloren, weggegaan. En nou, bijna anderhalf jaar geleden ben je weer teruggekomen tot Frits Garretsen afscheid nam. En gelukkig wilde je ook het voorzitterschap overnemen. Dank je wel daarvoor. Je werd op dat moment ook vader. Het waren moeilijke tijden voor jou, maar gelukkig gaat het nu met Bouke goed. En ik begrijp je wens om meer met je gezin en je kind te zijn heel goed. Ik vind het heel jammer dat je vertrekt, maar ik begrijp het heel goed. Ik wil je in ieder geval bedanken voor alles afgelopen jaren. En ik weet zeker dat we je niet verliezen als SP Haarlem. Want ik weet ook dat jij met ons straks de afdeling verder gaat opbouwen, maar ook met ons in de straten bent om met mensen te praten, zoals je het zelf net goed verwoord. Dank je wel. Ik heb een cadeautje voor je. Ik weet niet of ik het goed gekozen heb als niet-drinker. Dus ik hoop dat je ermee blij bent.

De voorzitter: Dank je wel. Dan is het woord aan Sander van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, voorzitter, u kent mij. Ik ben meestal niet van het voorbereiden of teksten schrijven of papiertjes lezen. Dus ik ga het weer een beetje improviseren. Ik had wel iets in mijn gedachten. En ik heb ook wat mooie momenten weer meegemaakt hier, waarvan ik denk, dat moeten we toch even melden. Want we hoorden hier een ... Vanavond hoorden we hier een primeur. Ik weet niet of het Haarlems Dagblad oplet, want dit is volgens mij geen nepnieuws, dit was echt nieuws. GroenLinks wil graag niet met een volkspartij in zee, dus de Volkspartij voor Vrijheid en Democratie die gaat waarschijnlijk niet in de coalitie

zitten. Dus dat was wel een interessant onderwerp. Dat hebben we het over Trots. Dat is eigenlijk de volkerenpartij. Wij hebben hier een Franse Hugenoot, die komt helemaal uit Frankrijk. We hebben een Edammer kaaskoop en dan hebben we hier ook nog een Turkse vluchteling. Nou, Trots Haarlem is gewoon de volkerenpartij van Europa eigenlijk. Dus ja, mooier kan je het niet krijgen. Nee, maar dan zonder die rijke families die ons steunen. Wij betalen ons ... Wij betalen alles uit eigen zak. Daar hebben we ook hele mooie herinneringen aan aan deze fantastische, ja, campagneverkiezing. Jacques die alles vol plakt wat maar vol te plakken viel. Dus dat is ... Ik zie je nog steeds af en toe ergens verschijnen. Dus ik ga niet zeggen waar, dan kan ik nog een hele tijd ervan genieten. Maar eerst even Ibrahim. Ibrahim, ik ben blij dat jij bij ons bent gekomen. Ik heb altijd voorspeld dat wij elke verkiezing zouden verdubbelen. Dat lijkt nu niet zo, maar jij hebt het goede voorbeeld gegeven, dus ik denk dat er nog drie mensen in deze periode overstappen naar Trots, zodat wij weer gewoon op vier zetels komen. En dan een verdubbeling vanaf die twee van vorige keer. Dank je wel, dat je erbij was. Ik weet dat je schaduw blijft, dus we gaan nog heel veel van je leren en heel veel met je meemaken. Dus dat komt helemaal goed. En dan Jacques, want die zit er wat langer bij, dus daar ga ik wat langer wat woorden aan besteden. Kijk, in 2010 begonnen wij. Toen was er een vrouw die eigenlijk minister president moest worden, en die zei van, Sander, zou jij niet in Haarlem die club willen beginnen, want jij lijkt wel een goede gozer. Had ze natuurlijk gelijk in. En toen, nou, toen begon ik. En toen kwam er ook een dame bij, Mirjam Otten, en die zei van, ja, ik wil wel meedoen, maar dan moet ik op nummer één. Dan zeg ik, nou, dan ga jij op nummer één, ga ik op nummer twee. Nou, haalden we één zetel, dus toen werd ik schaduw. En toen na twee jaar, toen ging Mirjam naar de VVD, dus toen zat ik op de tribune. En wie kwam ik altijd op die tribune ook tegen, mijnheer Amand. En die zat altijd te zeiken en te zeuren. Echt waar, niet ... Ongelofelijk. Die zei altijd van, wat een slechte club is dat, wat doe je het slecht, het is helemaal niet goed. Nou dus toen ging ik naast hem zitten en toen zeg ik, nou als jij elke keer denkt dat je het beter weet, weet je wat we gaan doen, 2014, gaan we gewoon samen op die lijst en dan gaan we het samen doen. Nou dus dat is helemaal goed gekomen. Toen was je schaduw die eerste vier jaar. En toen in 2018 haalden we die tweede zetel. Dat was toen nog een heleboel raar. Ik weet nog dat dat heel raar ging, want toen was niet meteen al bekend al die zetelverdeling was. Dat hoorde je pas de volgende dag. En toen belde ik je op. Ik zal het ook nooit vergeten. En toen belde ik je op en ik zeg, nou Jacques, we hebben gewoon een restzetel, we hebben een tweede zetel erbij, dus jij wordt raadslid. Nou toen ... Ik zal het nooit vergeten, want je werd echt emotioneel. Dus zoveel ... Zo hart voor de zaak heb jij dat je gewoon denkt, hé nu ben ik raadslid geworden, dat is gewoon een emotioneel moment. Dus dat is het ook. Dus ik kan me goed voorstellen hoe verrot het moet voelen dat je nu niet raadslid bent. Maar je blijft altijd erbij, je blijft ook zeker schaduw. En ik hou van je, laat ik dat gewoon maar eerlijk zeggen. En ik ben blij dat je erbij blijft. Ik bedoel, want als ik alles in mijn eentje moet plakken, dat gaat me nooit lukken. Dank je wel.

De voorzitter: Het woord is aan Jacques Amand.

De heer Amand: Even de emotie verwerken, voorzitter. Ik neem een slokje water. Nou, lovender woorden kan je eigenlijk niet krijgen als deze avond. Ik heb vandaag ook al een heleboel leuke reacties gehad. Het is natuurlijk zo, je bent het oudste raadslid en dat geeft toch wel verplichtingen. Ook namens Johan Rijbroek, dat wil ik toch even zeggen, ook een schaduw. Vera, Ibrahim. Nou ja, die jongen heeft nooit zoveel gelachen sinds die tijd dat hij bij ons is, dus dat kan ik ook even vertellen. Ja, ja. Dat is ... Dan ga ik nog even verder, want ik heb een ... Ik ben ook niet van de papiertjes altijd. Ik kreeg ook nog een mailtje van wijkraden. Jacques, ga jij eens vragen aan de burgemeester. En dan moet je ook even vragen, in perceptie komt het niet voor. Ik zeg, hoe bedoel je dat. Nou, autobranden in Haarlem Noord. dat is het wachtwoord van de burgemeester, zeiden ze. Ik heb het opgezocht, en ja, ze hebben gelijk. In mijn perceptie komt dat nooit voor. Dus dat wou ik toch even memoreren. Die mensen zitten hier ook op de tribune. Ik ga het toch even zeggen nog, ik blijf het toch

een schandaal vinden dat er in de straten te hard gereden wordt. En daar blijf ik aan timmeren aan die wegen. Vandaag ben ik in de Amsterdamstraat, mijn vrouw zegt, ga alsjeblieft alleen, want het duurt twee uur dat je terug bent. En het is ook zo. Iedereen klampt je aan, winkeliers, ondernemers. Ik heb een ondernemer in Haarlem Noord, die krijgt eigenlijk helemaal niks van de gemeente. En die zegt, ja, wat is dit nou eigenlijk voor een rare zoi. Ik krijg netjes antwoord van de griffie, de ambtenaar die ga ik binnenkort op bezoek om dat toch maar eens even recht te zetten. Verder wil ik zeggen dat natuurlijk alle vrienden hier, en ik heb wel een paar vrienden, en die heb ik ook even moreel, ik ga geen namen noemen, dat weten zelf wel die ik bedoel, moreel even een appje gestuurd van, joh maak je niet druk, de zon schijnt. Nou, ze weten het denk ik wel wie ik bedoel, maar dat houd ik voor me. Ik heb natuurlijk een heleboel vriendinnen hier, dat wordt ook weleens ... dat wordt ook weleens gedacht van hoe ken dat nou? Ja, ik woon natuurlijk hier niet op die fractiekamers als andere collega's, dat doe ik niet, maar dat scheelt niet veel. De printapparaten natuurlijk, daar wil ik ook weleens cijfers van. Wie print het meeste? Maar ik wacht nog steeds op het antwoord. Dus dat wil ik toch ook gezegd hebben. Verder wil ik toch even de griffiemedewerkers ook altijd bedanken, want die staan altijd voor me klaar. Daarnet al wat de burgemeester zei, hij heb weer een berg vragen. Ik vind het altijd leuk. Ik ben ook met een boek bezig, burgemeester. En toen heb ik weleens van u een telefoontje gekregen. En toen zei u tegen mij, laat die vraag alsjeblieft zitten, want die wil ik eigenlijk niet beantwoorden. Maar die houd ik voor me, burgemeester. Kijk, zo eerlijk ben ik. U weet het weer hè? Dus zo ... Daar ken u trots over ... Dat is heel eerlijk en daar blijf ik bij. Ik wil nog wel een paar dingen zeggen eigenlijk. De nieuwe mensen die in de raad komen, die denken allemaal dat het zo makkelijk is. Ze moeten eerst eens een beetje warm lopen, warm zijn eigenlijk, want ze gaan natuurlijk in het begin natuurlijk languit hè. We gaan even met de tijd even. Hebt u nog een antwoord, hebt u nog een antwoord? En dan is de tijd op. En dat wil ik de mensen ook even meegeven. Dan heb ik nog een dingetje zeg maar voor het thuisfront. Nou, mijn vrouw zit daar. En dat is natuurlijk ook ... Even wachten. Dat is natuurlijk ook zo. En ik ga verder. En wethouders, ja, die gaan weg de meesten. Ik vind het jammer dat Raiola niet overstag is gegaan op de Grote Markt. En dat blijf ik zeggen. Ja, ik blijf erop terugkomen, wethouder. U kent me, ik blijf daarover doorzeuren. Maar dat zijn dingen, Haarlem moet gewoon netter worden en die Grote Markt moet gewoon weer de Grote Markt zijn zoals die hoort te zijn. Dank u.

De voorzitter: Dank je wel. Het woord is aan de heer Frans Smit.

De heer Smit: Ja, en dan na Jacques, dat is een klus. De vorige raad was leuker, dat hoor je heel vaak zeggen, omdat het verleden de neiging heeft om beelden minder scherp te maken. Maar ik vind deze vertrekkende raad een bijzondere raad, evenwel met twee gezichten. De kritische kijk op het ene gezicht is voor mij dat het Haarlems coalitiemodel met de muur tussen coalitie en oppositie de lijnen vaak te scherp heeft gezet tussen oppositie en coalitie. Dat heeft de inhoudelijke behandeling van belangrijke thema's vaak ontdaan van voldoende diepgang en dialoog. De vrolijke kijk op het andere gezicht betreft de persoonlijke contacten met de collega's, waarvan nu ruim de helft ons gaat verlaten. Veel deskundigheid en in de één op één relatie heel vaak, en ik ontkom niet aan het woord vaak, met meer contact en diepgang dan in de formele relatie. En nou komt het uiterst delicate moment dat je afweegt naast Annemiek, kom ik op terug, of je iemand specifiek benoemt en anderen onterecht niet. Maar velen zijn mij voorgegaan. Jasper, dank je wel dat je de 21 vertrekkende raadsleden hebt genoemd. Laat ik allereerst de commissievoorzitters die vertrekken, Dilia en Jeroen, noemen die afscheid nemen als raadslid. Ik neem mijn petje af voor hun extra inzet. Daar heb ik echt altijd bewondering voor dat je raadslid bent, maar dan ook nog eens een keertje commissievoorzitter. Ik moet er zelf niet aan denken. Dus de complimenten als je dat durft en doet. Bij Jeroen blijven mij, naast het hele parkeerdebat, twee persoonlijke memoranda aan de goegemeente van hem bij. Duidelijk en glashelder in 2019 over de reserve beheer en onderhoud en recent over IVORIM. Als we het maar even willen lezen wat hij geschreven heeft, want op dat moment was het voor hem even over de streep en hij moest reageren en doet

dat vlijmscherp. Ook de man waar ik tegen op moet kijken, bijna moest kijken, Misja, zal mij bijblijven. De langste van de raad. Onvermijdelijk, ik moet er tegen op kijken. Net zoals de flamboyante Anne Feite. En als dit duo hun gezamenlijke stijl en performance ruim voor de laatste vergadering al hadden ingezet, dan was detente geweldig geweest in de afgelopen tijd. Helaas, het was de laatste raadsvergadering waar jullie een perfect duo waren. Als jullie terugkomen, moeten jullie eerder beginnen daarmee, wat het was echt een feest de vorige raadsvergadering. Ook, en ze is er niet, maar ik noem haar even, Meryem, omdat die voor mij met een minimum aan spreektijd in staat is geweest om geweldige dingen te zeggen, kort en krachtig. En ik heb ook nog één ding, één persoon, en dat is iemand die ik altijd als vrolijk ken. En volg je vader maar eens op, dat is niet gemakkelijk. Jurrit, ik vond het altijd weer gezellig met je. En denk erom, wie ik vergeten ben, alle anderen, mijn respect voor een tomeloze inzet. Sommigen komen gelukkig terug in commissies met een bak aan kennis en ervaring, en dat is van belang voor de continuïteit van de raad. Want het is een uitdaging om de nieuwe raad, ruim de helft nieuw, in de geambieerde positie te krijgen. En ja, Annemieke, ik ga speciaal jou zeer missen. Een raadsfractie van twee, dan moet je als duo echt heel goed op elkaar ingespeeld zijn. Je was van het samen fietsen vanaf thuis, voor degenen die het niet weten, bijna buurvrouw van mij, tot je inzet voor er in de wijken en bij de wijkraden in de stad was je fantastisch. Bijna buurvrouw, nuchter, analyserend, aandachtig. We hebben ongemeen veel samen gedaan en we gaan met jou als OPHaarlem een geweldig cadeau met jou bedenken. Maar helaas, het stopt wel. En dat heb ik betreurd. Ik snap ook waarom, maar ik kon je niet nog een keer meekrijgen. Ik zal allen die de raad verlaten enorm gaan missen. Het gaat jullie goed. Dank je wel.

De voorzitter: Annemieke Kok.

Mevrouw Kok: Dank u wel, voorzitter. Beste leden van het college en beste leden of collega's van de raad. Na lang nadenken heb ik besloten om te stoppen met het raadswerk. Maar wat was dat een lastige keuze. Het is namelijk ontzettend leuk om te doen, maar ook zeer intensief. Het raadswerk kost veel tijd en energie. En naast mijn baan op het Mendelcollege en mijn gezin met drie jonge kinderen was het af en toe erg pittig. Vooral de lange vergaderavonden en het vroege opstaan de dag erna. Niet alleen doordeweeks voor het werk vroeg op, maar ook in het weekend voor voetbal en hockey. Regelmatig sta ik om 8:00 uur langs de lijn op een sportveld. Het is een eer om in de gemeenteraad van deze prachtige stad te zitten. Het is een voorrecht om de inwoners te mogen vertegenwoordigen. Ik heb het met heel veel plezier gedaan en ik heb er ook heel veel van geleerd en mooie ervaringen opgedaan. Ik wil vooral mijn collega's van de commissie ontwikkeling bedanken voor de prettige samenwerking, stevige debatten en discussie, maar ook gezellige eetpauzes. Zoals mevrouw De Raadt het al zei tijdens haar eerste speech als wethouder, de commissie ontwikkeling, ik kan hem iedereen aanraden. Ik stond voor OPHaarlem nog wel op de kieslijst en wel op de laatste plek op nummer 29 als lijstduwer. Ik blijf betrokken bij de partij. Ik zal de wijkraadvergaderingen blijven bezoeken en de ontwikkelingen in de Orionzone blijven volgen. Er is daar de afgelopen periode veel gebeurd, en ik wil die ontwikkelingen graag blijven volgen. Tevens wil ik opmerken dat de sfeer in de raad en in de commissie prettig was deze periode. Hiervoor was ik vier jaar schaduwraadslid, en tijdens die periode was de sfeer tijdens de vergaderingen toch anders, grimmiger en veel minder prettig. Daar wil ik dus iedereen voor bedanken. Ik wil ook graag de bodes bedanken en de griffie voor de prettige samenwerking. En de ondersteuning. Zij zijn essentieel om het raadswerk te kunnen doen. Tot slot wil ik Frans bedanken voor de fijne samenwerking tijdens de afgelopen acht jaar. Wellicht zult u het niet geloven, maar het is erg leuk om met de heer Smit samen te werken. Er is altijd veel onderling respect geweest voor elkaar en voor elkaars standpunten. De sfeer binnen de partij is goed. Een fijne omgeving om het raadswerk te kunnen doen. Ik wens jou, samen met Joyce, Geert-Jan en Miranda heel veel succes in de volgende periode. Rest mij u allen alle goeds voor de toekomst te wensen, zowel in uw privéleven als in de raad. Tot ziens.

De voorzitter: Dank u wel. Dan is nu het woord aan de heer Gertjan Hulster.

De heer Hulster: Dank u wel, voorzitter. Ja, ik neem dankbaar afscheid van deze gemeenteraad. Dankbaar dat ik de Actiepartij zes jaar mocht vertegenwoordigen in de gemeenteraad. En de Actiepartij is echt een beetje een vriendenpartij. Het voelde vaak een beetje als zoals Nescio schreef. Dat is een schrijver die schreef boeken. Van hem is de uitspraak, jongens waren we, maar aardige jongens. En zo voelde het vaak als we met zijn drieën waren. En met die insteek hebben we de afgelopen jaren ook echt veel bereikt. Alleen al de afgelopen periode werden 25 moties en amendementen van ons aangenomen. En we hebben samen met anderen aan meerdere initiatiefvoorstellen gewerkt. Ik noem hier maar even het burgerberaad dat we samen met Peter van den Poel en Thessa van der Windt hebben geschreven en dat is aangenomen. En dat is wel echt een mooi resultaat voor één zetel. En dat was natuurlijk alleen maar mogelijk dankzij de enorme inzet van Danny en Remco, de commissieleden, en de prettige samenwerking met u natuurlijk, raadsleden. Dank daarvoor. Ik ben de afgelopen periode lid geweest van de RKC. Er komt nog een heel afscheid, maar ik noem het hier toch maar even. Ik heb ervaren dat de RKC, in de RKC, de raadsleden samenwerkten zonder dat hun partijbelangen daarin doorspeelden. En dat heb ik ontzettend gewaardeerd. En dat is ook echt goed geweest zeg maar om hier in de raad een beetje een positie te krijgen. Dus dat vond ik heel prettig. Dus ik dank echt de RKC-leden hier alvast en de opéénvolgende secretarissen. En ik ben ook lid geweest van de auditcommissie. Dat kwam er een beetje bij. En bij de auditcommissie heb ik dus meer zicht gekregen op hoe de financiën gecontroleerd worden in de stad. Dat vond ik heel ... Dat is heel leerzaam. Dus ook hier weer een woord van dank van alle leden hier die daarbij zaten. Dat was heel interessant. En we hebben samen natuurlijk de aanbesteding gedaan voor de nieuwe accountant. Dat was een heel intens proces. En daar heb ik ook weer veel van geleerd van hoe dat eigenlijk gaat zo'n aanbesteding. Daar had ik toch echt een beeld van buiten bij, dat het een soort wetenschappelijke aanpak is en dat dat heel absoluut is. En ik wil niks afdoen aan het resultaat wat we hebben bereikt, maar ik zou de raad toch willen meegeven om wat meer controle uit te oefenen op aanbestedingen en de selectie van bijvoorbeeld vastgoedpartijen. Daar kunnen we echt nog ... Is echt wel wat te halen. En meer controle uitoefenen, dat heeft u mij vast wel wat vaker horen zeggen de afgelopen jaren. Ik ben de kiezers dankbaar die op mij gestemd hebben. Helaas waren het er niet genoeg. Toen de burgemeester mij belde om me te vertellen dat ik niet genoeg stemmen had gehaald, zakte de moede mij wel in de schoenen. Herkende mijn achterban zich wel in de zaken die ik naar voren bracht? Als raadslid moet je contact zien te houden met je achterban. De vergaderdruk hier maakt dat echt lastig. En de coronaperiode heeft daar niet bij geholpen natuurlijk. Zorgt onze vergaderorde er dan voor dat inhoudelijk gedreven mensen het onderspit delven. Dat is een vraag waar we misschien dus ook ... Waar jullie over na moeten denken in de toekomst. Onze partij heeft het in ieder geval gered dankzij de geweldige inzet van het campagne team en dat is een geweldige prestatie. En als feminist ben ik heel blij dat Sterre Marrée de kiesdrempel wel heeft gehaald. Ik werd door de uitslag voor de keuze gesteld. Ging ik stoppen of wilde ik nog even in afwachting tot Sterre er klaar voor is, of wilde ik doorgaan? Dacht ik dat ik nog wat extra's te bieden had? Nee, dat denk ik dus niet. Ik denk dat ik gegeven heb wat er in mijn zat, het is wat het is. Gelukkig laat ik de Actiepartij in goede handen achter. Danny van Leeuwen neemt zolang het stokje van me over en dat is heel goed voor de verdere ontwikkeling van de partij. Remco Trompetter blijft natuurlijk schaduwraadslid en dat is ook echt heel fijn. En daarmee ligt er een heel goede basis om onze strijd tegen het oprukkende neoliberalisme en het al eerder door de heer Bloem genoemde ... worden van de fascistische waanbeelden en de klimaatontkenning voort te zetten. Ik wens de raadsleden die doorgaan veel succes en wijsheid de komende periode. Ik hoop dat u erin slaagt de 21 vrouwelijke raadsleden echt welkom te heten in de raad. Ik denk dat het belangrijk is om de patriarchale vergadertijden af te schaffen. De avondvergaderingen zijn echt onwenselijk als je vindt dat het raadswerk niet ten kosten mag gaan van je rol als partner en-of ouder. Wie is eigenlijk die persoon die op zondag de tofu komt snijden? Ik kijk in ieder geval terug op een heel interessante

periode. Ik had van tevoren nooit gedacht dat ik in deze omgeving overeind zou kunnen blijven. En ik denk dat dat toch nog best aardig gelukt is, en daar ben ik heel trots op. En tot slot een woord van dank aan de bodes en de griffie. Dank aan het college, schaduwraadsleden en de collega raadsleden. Dank jullie wel.

De voorzitter: Dank. Het woord is aan Moussa Aynan.

De heer Aynan: Dank u wel, voorzitter. Dit is de laatste keer dat ik als eenmansfractie praat. En dat is niet omdat ik wegga, maar omdat we verdubbeld zijn. Een soort van, ja, zeg maar nee, dan krijg je er twee. Voorzitter, als hoogste orgaan, ja, hebben we altijd wel een beetje het idee dat we belangrijk zijn. Maar dat is eigenlijk helemaal niet zo. Want de mensen achter de schermen die zijn echt veel belangrijker en die doen veel harder en belangrijker werk. En dat vergeten we weleens. Maar ik ben ook hartstikke blij dat degenen die in ieder geval afscheid nemen dat ook hebben benoemd. Ik wil wel twee, laten we zeggen, groepen extra bedanken. Dat zijn de medewerkers van het bedrijfsrestaurant en de schoonmakers. En die hebben vooral tijdens de twee coronajaren ons ... Ja, die stonden echt gewoon altijd klaar voor ons. Dus dank jullie wel daarvoor. Voorzitter, er vertrekken inderdaad 21 raadsleden. En er zijn eerder ook raadsleden vertrokken. Frits Garretsen, Anne Sterenberg en Maarten Rijssenbeek. Die wil ik ook heel erg bedanken voor de samenwerking. We verschillen, nou, best wel vaak van mening, en dat mag ook best scherp zijn. Maar daar is democratie voor. Overigens zijn, nou ja, scherpe gerecht het lekkerst, dus het hoort er gewoon bij. Ik wil ook u, het college, bedanken voor de samenwerking. Ook wij verschillen van mening, maar dat hoort ook een beetje, ja, bij ons systeem, oppositie, coalitie. Soms moet je gewoon rare toeren uithalen om, ja, jezelf in de kijker te spelen zeg maar. Maar onderaan de streep, en dat is wat we echt allemaal met elkaar delen, we doen het, uit welke richting je ook komt, we doen het echt nooit voor onszelf. We doen het allemaal voor de stad. En ieder vanuit zijn eigen beweging. Maar dat staat bij ons, ook bij u als college, altijd voorop. En dat is wat we delen en dat moeten we ook echt gewoon voor ons blijven zien. Voorzitter, we zijn verdubbeld, en dat heeft niet ... Dat was niet mogelijk geweest zonder de hulp van een aantal mensen, en zeker aan het begin. En die wil ik, ja, bedanken, want zonder hen was het niet mogelijk geweest. Ik wil beginnen met Ardi Uttien, die is aan het begin erbij betrokken geweest. Martin Faber als commissielid. Roel Schepers, Michel van Renen, Hans Kamerling als fractiemedewerker, Mirjam Taal. En last but not least Rina Stroo. Vier jaar lang trouwe dienst zou ik willen zeggen. En Rina, je hebt mij laten zien dat politiek dat je, ja, lief kunt zijn in de politiek. Sterker nog, dat je lief mag zijn. En dat was voor mij echt een eyeopener. Ik ben je echt dankbaar daarvoor dat het dus ook anders kan, dat we ook gewoon lief kunnen en mogen zijn met elkaar. En dat is iets wat ik meeneem voor de volgende periode, en zeker ook naar mijn collega's zal proberen over te dragen. Rina, dank je wel.

De voorzitter: Nu kijk ik heel even. Louise van Zetten, doe jij het straks in één keer, of wil je nu apart nog iets zeggen.

Mevrouw Van Zetten: Ik ga zeker apart iets zeggen.

De voorzitter: Ga je gang.

Mevrouw Van Zetten: Want er gaan een paar mensen hier weg waar ik eigenlijk al langdurig goede relaties of in ieder geval relaties mee heb onderhouden. En laat ik dan beginnen met de gedecodeerde Dilia uiteraard. Ja, die uitdrukking van geen vriendin hebben in de politiek, dat heb ik eigenlijk altijd onzin gevonden. Want er zijn altijd vrienden, dat merken we nu de hele avond al. Maar mijn relatie met Dilia zie ik als van een heel andere orde. Dilia is eigenlijk geen vriendin, maar meer een soort familielid. Je spreekt elkaar weinig, je ziet elkaar eigenlijk niet vaak en het contact blijft oppervlakkig. Maar wij delen een gezamenlijk verleden waar anderen buiten staan. Kortom, het is gewoon vertrouwd. Sinds eind 2005 was het, kennen wij elkaar van onze eerste

actie bij D66. Het was het soppen van een zwaar vervuilde caravan. Een briljant campagne-idee van Fedde Reeskamp. Dat ding zette hij zaterdag voor de Hema en verdween dan weer. En wij stonden daar dan met onze folders. Ik had eerst geen idee waar Dilia vandaan kwam, maar het bestuur had haar naar voren geschoven. Het was een machinatie van onze helaas overleden vriendin Dieneke Lens. Waarschijnlijk deed ze dat om Marcelle dwars te zitten, maar het kwam mij eigenlijk ook niet uit. Ja, jij weet dat allemaal niet, maar ik heb nog vele malen met mensen gesproken. Het ging toen namelijk erg slecht met D66. Dat was de tijd eigenlijk voor Pechtold. Op jacht naar de macht hebben wij de raarste avonturen beleefd. Dilia was campagneleider en we zaten in een callcenter in Zoetermeer om Haarlemmers te bellen. Wij vonden dat eigenlijk best wel eng, maar we hebben allemaal gedaan. In 2010 wonnen wij de verkiezingen van twee naar acht zetels. Het was een megaklapper, ook in het land, voor D66. Want wat was ons geheim? Jan Paternotte wilde dat heel graag weten. In ieder geval namen Dilia en ik de leiding. Zij zat altijd rechts van mij in de raad, zij deed het fractiemanagement en ik de coalitie en de wethouders. Dat hebben we geweten met die hele toestand rond onze wethouder Cassee en de aanloop tot de verkiezingen 2014. Het was een drama, maar niet in ons nadeel, want wij zijn er nog, zij zijn weg. Wij zijn ... Wij zijn ook geen slappe wijven. En bij het overlijden van Madeleine Albright vorige week, moest ik direct aan Dilia denken. Zij was immers een groot bewonderaar. Ja toch? Klopt toch? Zie je, wij kennen elkaar. Wij delen ...

Mevrouw Leitner: Het was dus toch niet zo oppervlakkig.

Mevrouw Van Zetten: Dat zeg ik ook niet. Maar je ziet elkaar, je spreekt elkaar gewoon weinig. Nou, ik ga verder, anders duurt het allemaal veel te lang. Wij delen ook onze belangstelling voor mode. Dilia ziet het ook altijd direct als je iets nieuws aan hebt en weet zelfs wat ik nog in mijn kast heb liggen. Dat is ook gewoon prettig en leuk. Ik ben ook altijd blij als Dilia weer zo'n mooi jasje of jurk aan heeft. Ten slot, tot slot ken ik de ambities van Dilia vanuit het verleden maar ook nu. En ik ben ook zeer benieuwd of het gaat lukken. En overigens vraag ik me af wat jij toch al die jaren in Godsnaam met die telefoon aan het doen was. Want als iedereen ... Ik kan me herinneren, het was altijd zat je op dat ding te kijken. Maar dat is, was eigenlijk een flauwe opmerking. Dat mocht ik eigenlijk niet doen van Martin. Maar dit is eigenlijk ... Ja, heel, heel hartelijk dank voor de hele mooie jaren die we hebben gehad en waarschijnlijk ook niet voorbij zijn, want we zien elkaar vast nog wel. Nou een andere vriend, dat is natuurlijk Jeroen. Ik was voorzitter in de commissie beheer en jij was schaduw, zo heette dat gewoon toen, en zat daar stralend in die bankjes. Jij was echt een niet te miskennen politiek talent. En ook natuurlijk gelijk het lievelingetje van de voorzitter. Uiteraard kwam je voor de VVD in de raad. We trokken op in verschillende dossiers, onder andere het spannende dossier van Spaarnelanden, waar toch wel heel wat aan de hand was en waar Jeroen toch een hele goede bron had. Nou in ieder geval, daar waren hele ... Nou, dat was natuurlijk een ... Gewoon heel erg leuk. Maar het grootste succes had Jeroen toch eigenlijk wel met het referendum rond het parkeren. Dat hele parkeerdossier bracht woedende burgers hier in het stadhuis. En Jeroen wist als geen ander ze te bespelen en uiteindelijk hebben we het referendum gekregen. Maar de datum was, dat zegt natuurlijk al genoeg over het serieus ... Hoe serieus we het, Haarlem, het hebben aangepakt. Dat was gewoon 19 juli, midden in de zomervakantie eigenlijk, dat het referendum speelde. En het is uiteindelijk ook niet gelukt. En ja, ik vond ... Nou ja, ik geef mensen goede raad hè, dat weet Jeroen ook. Ik heb toen ook gezegd, ga je ... Stel je verkiesbaar voor de statenverkiezing, want iedereen kent je nu namelijk van het referendum en doe het. Maar het interessante is eigenlijk van Jeroen, iemand die de hele wereld over vliegt, die altijd jaloersmakende vakantiefoto's stuurt uit één of ander raar ver tropisch paradijs, eigenlijk nooit verder is gekomen dan de commissie beheer. Het werd al gezegd door Peter. Ja, dat is ... Dat is echt onbegrijpelijk. Maar ja, wat Peter ook zegt, ik hoef het niet te herhalen, Jeroen gaat nu het avontuur tegemoet denk ik. En dat is je natuurlijk van harte gegund. En we zien elkaar vast nog wel. En het, zeker ... Want wij hebben ook eenzelfde passie, wij namelijk dol op onze houtkachels. En als

de regering daar ... Als de regering daar aan gaat komen, dan gaan Jeroen en ik naar het binnenhof om daar tegen te protesteren. Het ga je heel erg goed, Jeroen. En een ander pu... andere ... Mag ik toch ook wel zeggen, mijnheer Amand. Mijnheer Amand die, toen ik hier ook als groentje in de raad kwam, dat was in 2006, zaten er altijd een paar mannen daar, die stoeltjes zijn weggehaald, hebben ze expres gedaan, zat mijnheer Amand ... Ik wist niet dat hij zo heette. En er zat ook één man die heette Bas en nog een paar van die onduidelijke types die inderdaad ...

De heer ...: Ho, ho, ho, ho.

Mevrouw Van Zetten: Commentaar zaten te leveren. En toen ik promoveerde naar voorzitter beheer kreeg ik altijd goede raad van mijnheer Amand.

De heer Amand: Ja. Ben je niet vergeten.

Mevrouw Van Zetten: Je hebt me gesteund, want je vond dat ik het goed deed, maar sommige dingen konden beter. En zo hebben wij toch wel heel veel van Jacques geleerd. En het was ook inderdaad de eerste keer dat ik dacht, jij wordt echt serieus gaat hij meedoen met Trots, was dat ik hem op de parkeerplaats zag van het debat in Sancta Maria met grote borden. Ik zei, Jacques, wat ga jij nou doen? Want ik dacht natuurlijk, ik kan hem ook wel misschien voor mijn karretje spannen. Maar dat lukte natuurlijk niet, want hij ging voor Trots en dat was natuurlijk heel erg leuk. Met veel succes.

De heer Amand: Ja.

Mevrouw Van Zetten: En daar wil ik je ook nog ... want wij hebben een hele bijzondere dag gehad.

De heer Amand: Ja.

Mevrouw Van Zetten: Samen, toen wij ... Wybren van Haga werd ingeluid in de Tweede Kamer. Jacques en ik stonden 's ochtends vroeg naar autoverkeer te kijken bij de Waarderweg. Toen zijn we samen naar Den Haag ... We troffen elkaar ergens in de trein. Ik heb Jacques, want we waren laat, met zijn bionische knieën, want die bleek hij toen te hebben, door Den Haag gesleept. Van de verkeerde ingang naar de goede ingang. Onder de, over de controle heen en weet ik veel wat. Nou het eindigde het, we hadden onze spullen in een kluisje gelegd en we wisten het nummer niet meer.

De heer Amand: Nee, klopt.

Mevrouw Van Zetten: Dus we hebben daar een uur in paniek gestaan om die spullen te krijgen. Nou dat ... Ik zal meer zal ik niet vertellen. Die dag ... Die dag heb ik nooit meer vergeten en dat blijft een allerbeste herinnering aan Jacques Armand en alle collega's die je in de raad kan hebben. Dank je wel, Jacques. En jullie, iedereen, heel hartelijk bedankt. Degenen die weggaan natuurlijk hè, want de rest zien we terug. Peter, Peter van den Poel heb ik ook natuurlijk een heel erg leuke tijd mee gehad. Als we gingen koffie drinken, we bleken iedereen te kennen die we ... Dat was gewoon heel erg inspirerend en leuk. En dan zal ik een heleboel mensen vergeten. Want dan kijken jullie me aan, en dan denk je, oh waarom mij niet. Maar nou, oké. Ik laat het hierbij want het is al 23:00 uur. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. En dan moet de nestor nog komen zo meteen. Frank Visser.

De heer Visser: Ja. Dank u wel, voorzitter. Dit was mijn tweede periode in de raad en ik blij dat ik nog een derde periode mag. Maar ik kan wel zeggen inderdaad, deze periode in de raad was echt een goede sfeer in de raad. Dat was echt anders dan de periode daarvoor. En dat is mede te danken aan een flink aantal raadsleden wat vandaag afscheid neemt. Waarvan ik hoop natuurlijk dat er weer net zo gezellige raadsleden voor terugkomen. Ik ga ze niet allemaal noemen, maar ik wil toch een paar mensen bijzonder noemen. Allereerst Isabelle, Misja, Jurrit, Jan Klaver en Peter van den Poel, jullie zijn echt allemaal verbinders. En ja, ik wil gewoon zeggen dat ik dat heel erg in jullie waardoor. En toen ik die namen zo opschreef bij het trefwoord verbinden, toen dacht ik van, eigenlijk is dat best wel een leuk college van wethouders. Maar ja, dat lukt dat weer niet, want Misja gaan naar Spanje toe. Maar tegenwoordig mag je ook wethouder zijn als je niet in de gemeente woont. Maar ja, probleem is natuurlijk, ik ben ook wel voor het klimaat, en dan zou Misja wel heel vaak moeten gaan vliegen. Dus ja, nou ja, met vliegen kom ik dan toch bij Jeroen, als mister beheer. Maar ook als onnavolgbare, of nou ja, juist volgbare, hoe moet je het zeggen, voorzitter. Want echt, wat ... Man, wat deed jij dat goed als voorzitter en wat ga ik je daarin missen. En politiek waren we het weleens niet met elkaar eens, maar echt, wie ook straks voorzitter wordt, ik ga zou zeggen, ga bij Jeroen in de leer. En dan heb je als eenmansfractie ... Oké. Als eenmansfractie heb je het voordeel dat iedereen je vrij snel kent. En ook al dat je heel veel portefeuilles kan doen, dus dat je denkt ook de anderen vrij snel te kennen. En ik heb denk ik wel gemiddeld met veel meer raadsleden contact dan sommige mensen die maar in één commissie zitten. En toch heb je met een aantal mensen geen contact of weinig contact. En eerlijk gezegd, als ik dat vanavond zo hoor, dan spijt mij dat. En dat is ook wel een oproep aan nieuwe raadsleden. Zorg dat je met alle raadsleden contact krijgt. Want ik moet echt ... Ik heb veel respect ook voor de stille krachten in de wat grotere fracties die wat minder vaak spreekijd krijgen dan mij als eenmansfractie. En dan wil ik vandaag toch echt een compliment aan geven aan ik denk wel misschien wel de speech van de avond, aan Marion met haar oproep over het volk. Marion, je bent een prachtwif, dat wou ik even zeggen.

De heer ...: Misschien een volkswif?

De heer Visser: Nee, een prachtwif. Dan iemand die ik echt ook echt ga missen. Waarvan ik dacht van, die wordt gewoon lijsttrekker, die gaat echt door, Anna. Echt waar, jij kan zo goed debatteren. Ik sta elke keer weer gewoon te genieten van jou. En dat ga ik zo missen, de enorme scherpte en creativiteit. En mensen die debatteren willen leren, zou ik zeggen, ga gewoon alle filmpjes van Anne terugkijken. Echt een aanrader. Mostapha of Mustapha, ik twijfel altijd een beetje. Aan jou gaan we natuurlijk de enorme sociale bevoegenheid missen. En ja, als ... Ik hoop dat alle nieuwe raadsleden die komen, dat die allemaal zo'n bevoegenheid hebben op het terrein waar zij kennis van hebben als jij. Echt, het ga je goed. Annemiek. Het was wel grappig in de beginperiode, want toen had ik een schaduwraadslid, die heette ook Annemiek. En we hadden de beide Annemieken en die kenden elkaar ook heel goed van de school, omdat ze kinderen in dezelfde klas hadden. Dus ja, dat scheidt al een band. En we hadden vaak contact. Maar wat ik het leuke van jou vind, wij hebben hier in de raad toch bovengemiddeld veel mensen die ambtenaar zijn of een bestuurlijke rol hebben. En jij bent zo gewoon. En dat bedoel ik niet nade... Niet ... Hoe moet je het zeggen, maar ...

De heer ...: Van het volk.

De heer Visser: Dat woord mocht ik dus niet gebruiken vanavond. Maar de bevoegenheid, de passie waarmee jij spreekt, maar ook de toegankelijkheid daarvan. Want ik trap heel snel in dat ik toch wat ambtelijke taal gebruik en dan is het voor mensen toch weer niet te volgen. Jij bent altijd te volgen en dat vind ik echt heel gaaf. Ten slotte nog twee ... Nee, even kijken. Ja, twee mensen. Allereerst Dilia. Ik denk dat Dilia zich nu echt aan het ergeren is aan mij als voorzitter, omdat we over de tijd heen gaan van 23:00 uur. Maar ... En we zijn

bijna klaar. Maar Dilia is zich nog meer aan het ergeren, want ik heb haar net uitgelegd in de pauze een regel die de burgemeester is vergeten te vertellen. Namelijk, als je een koninklijke onderscheiding krijgt, dan mag je die maar één dag in je leven dragen en dat is de dag dat je hem krijgt. Dus zij heeft nu exact nog 55 minuten om met iedereen op de foto te gaan met die koninklijke onderscheiding. En elke minuut dat ik langer praat, ja, wordt zij dus heel boos op mij. Dus ik moet echt heel snel verder. En dat is last but not least, Gertjan. Want Gertjan, er is één groot nadeel wat alle vertrekkende raadsleden nu niet hebben, maar jij hebt. Namelijk, jij hebt geen fractiegenoot die je kan toespreken. En daarom dacht ik van, dan moet ik jou even extra gaan toespreken. Ik heb het ook niet overlegd met Danny. Maar ik vind het zo gaaf hoe jij in de voetsporen van Sjaak bent getreden. Sjaak, voor degenen die hem hebben gekend hier als raadslid, nou die werkte wel voor vier. Daar was ik altijd zwaar van onder de indruk hoe hard hij werkte voor de raad. En jij moest maar even in zijn voetsporen treden. En ik vind dat je dat echt heel goed hebt gedaan. En jij was in de raad een beetje mijn fietsmaatje. Wij waren ook weleens samen de fractie fiets. En ja, dat ga ik missen. Maar ik ga ervan uit dat Danny net zozeer als mij opkomt voor de fietsers in Haarlem. En samen hebben we gestreden voor de Willem Klooslaan, dat dat een fietsstraat zou worden. En dat was één zo'n voorbeeld waar je gewoon moet volhouden als raadslid. Niet gelijk als je nee krijgt denken van, het lukt me niet. Nog een keer en nog een keer en nog een keer. En uiteindelijk is het ons gelukt. De Willem Klooslaan wordt nu heringericht als fietsstraat en dat is mede dankzij jouw inzet. En ook voor het stationsplein hebben we ook samen heel veel opgetrokken. Nou, daar moeten we het resultaat nog gaan zien, maar dat gaat met Danny ongetwijfeld goed komen. Dank voor al jouw werk voor duurzame mobiliteit in Haarlem en voor alle andere dingen die jij namens jouw partij in de raad hebt gedaan. Dank je wel.

5. Woord aan de nestor van de raad, Louise van Zetten

De voorzitter: Dames en heren, het is een traditie dat het langst zittende raadslid dat die ook nog een laatste woord spreekt. En ik geef graag daarvoor het woord aan Louise van Zetten.

Mevrouw Van Zetten: Ja, maar ik heb nog even een vraag. Heeft iedereen daar nog wel zin in? Want ik denk, er is hier zoveel gezegd.

De heer ...: Altijd.

Mevrouw ...: Ja, zeker.

De heer Aynan: Voorzitter, misschie...

De heer ...: Een sluitend woord.

Mevrouw Van Zetten: Nou ja ... Nee, het is niet smeug.

De heer Aynan: Voorzitter? Voorzitter, als één na langst zittend raadslid. Misschien kan het gemaild worden, mevrouw ...

De heer ...: Brand los.

Mevrouw Van Zetten: Doe niet zo flauw, Moussa. Jongens, voorzitter ook, vanavond nemen wij afscheid van 21 raadsleden, en ik vind dat als nestor echt extreem veel. Vorige periode hadden we 19 personen die de raad verlieten, dat was hopeloos. Maar blijkbaar is dit tegenwoordig de gang der dingen. Maar laten we even

wezen, het is slecht voor ons collectieve geheugen. De behandeling van lopende dossiers en onze kennis, ook van het ambtenarenmanagement, gaat gewoon achteruit. Onvermijdelijk is dat de controle van ons openbaar bestuur hieronder leidt en de grip erop verdwijnt en knaagt aan de macht van de gemeenteraad, die mooie zogenaamde tegenmacht waar wij allemaal zo hard voor werken. Terugkijkend is onze raadsperiode 2018 en '22 gewoon echt een bizarre periode geweest. Er werd een vliegende stad gemaakt door de jonge winnaar van de verkiezingen, Robbert Berkhout. Dat mag ook weleens gezegd worden die naam. Ik zie ons nog staan met de vegetarische bitterballen op het terras van de dakkas. En wij telden allemaal mee en wij voelden ons gehoord. Kort daarna vertrok al de eerste wethouder om burgemeester te worden ergens in Groningen. En waren wij de leider van de coalitie kwijt aan het pluche. Ja, de volgende, ja, dat werd toch een beetje ploeteren verder met de fractie. En ik wil Jasper Drost niet tekort doen, want die heeft het toch maar even overgenomen en toch geprobeerd het voort te zetten. De volgende jaren vertrok een onnavolgbare schaar van raadsleden en kwamen er weer nieuwe en soms ook weer oude en vertrouwde gezichten terug. Ik noem er een paar. Dramatisch natuurlijk het vertrek eigenlijk van Marceline Schopman. Frits Garretsen, Maarten Rijssenbeek en Burhan Gün. Maar die is vertrokken. Die hoopte dat ik nog een woordje tot hem zou richten, maar hij trok het natuurlijk niet meer. En natuurlijk kregen we weer terug Anne Feite Bloem en Wouter Rutten. En soms heeft dus een nadeel ook een voordeel, want dat was toch weer een verrijking van de, ja, toch van de gemeenteraad. Ook nog even noemen de op onnavolgbare verdwenen wethouders Snoek en Rog. Ik zal daar maar verder niks over zeggen. En dan de tientallen schaduwraadsleden die hier in en weer uit marcheerden. Ik wil niemand tekort doen voor het mooie werk dat ze hebben gedaan. We hebben ze allemaal bloemen gegeven. En inderdaad, er zijn hele goede raadsleden, schaduwraadsleden, geweest. Maar bij ook velen dacht je, wie is dit? Hij was weer weg. Zij kwam weer. Ik dacht, wie is dit? Nou, ik neem aan dat dat allemaal toch ons en ook de griffie ... Grote bewondering voor de griffie die toch allemaal de mensen het gevoel hebben gegeven dat ze welkom en belangrijk waren. En dat is natuurlijk ook onze taak, wij ook als volksvertegenwoordiger, dat wij dat gevoel overbrengen, ook aan de mensen in de stad. Er zijn allemaal hele goede ... En de meeste komen terug ook met een, ze zitten daar nog, met hun eigen raadszetel. Mijn grote vriend Diederik zit gewoon hier op de tribune. Was een fantastisch schaduwraadslid en hij blijft dat ook. En dan, dat waren dan even de mensen. Maar laten we toch ook even niet vergeten dat we de bizarre coronatijd achter de rug hebben, hopen we maar. Ik heb nog nooit zoiets meegemaakt. De macht was overgeleverd aan Den Haag. De veiligheidsregio, de GGD, de avondklok, het beeldscherm. Wij stonden gewoon op achter... Op afstand, en ik voelde me gewoon machteloos. Wat was nog de rol als ... Onze rol als volksvertegenwoordiger. Dat hebben wij ons wel afgevraagd. Ik ben waarschijnlijk niet de enige geweest. Wij zagen en spraken nog maar weinig mensen. En zelfs ik twijfelde aan het nut van dit werk wat wij hier doen en of ik daar wel mee door zou gaan. Ja, dat was een korte periode. Want ja, de tijd gaat gewoon door. En ik wil dan wel even ... Nog even hebben over de griffie waar wij midden in het holst van deze ellende toch eigenlijk bij de hand werden genomen, niet door jou, Marnix, sorry, maar je was er toen nog niet, maar door Marcel van Dam. En die heeft toch een beetje de boel weer een beetje op de rails gezet. Hij heeft ook in het seniorenconvent met Jasper hebben we weer een beetje het idee van goh, wij doen er toe, misschien kunnen we toch nog wel wat bereiken. Al was het maar een priklocatie in de buurt van onze Haarlemmers. Op die manier zijn we bezig geweest. Nou ja, in ieder geval, we hebben nu weer een hele nieuwe werkelijkheid. Ik zal niet over de oorlog in Oekraïne beginnen, want dat hangt natuurlijk toch als een deken volgens mij boven Europa. Maar ja, het is een vrolijk afscheid van de oude raad. Ik wil iedereen bedanken. Mijn vriend Ben natuurlijk en de andere bode wiens naam ik even vergeten. Maar Bob. Want we moeten ook niet vergeten, jongens, heel veel mensen hebben in die beroerde tijd afscheid genomen, die zien we dus niet meer, en we hebben ze eigenlijk nauwelijks gedag kunnen zeggen. En dat is natuurlijk wel heel erg. Dat geldt voor bodes, dat geldt voor ambtenaren. We hebben inmiddels een nieuwe gemeentesecretaris. Van de oude hebben we volgens mij ook geen afscheid genomen. En van onze wethouders eigenlijk ook niet. En ja, dat vind ik wel pijnlijk. En dat heeft

toch ook een soort gat in de tijd geslagen. En ik hoop dat alles nu eigenlijk weer normaal wordt. Nou dan wil ik iedereen heel erg danken voor het geduld dat jullie hebben opgebracht. Het is 23:15 uur. Ik hoop dat we een borrel krijgen op kosten van de gemeente Haarlem, jongens, vooruit.

7. Sluiting

De voorzitter: Dames en heren, mij rest om u inderdaad aan te kondigen dat er een borrel is in De Refter. Dat er bij de uitgang bloemen zijn voor alle raadsleden en commissieleden. En ...

De heer ...: Die afscheid nemen.

De voorzitter: Nee, voor iedereen. Voor iedereen, voor iedereen. Ja, niet voor de wethouders natuurlijk, maar voor de raadsleden. En ik dank u allen nogmaals heel hartelijk. Het ga u allen zeer goed. Ik sluit de vergadering.